

မြို့ခံ

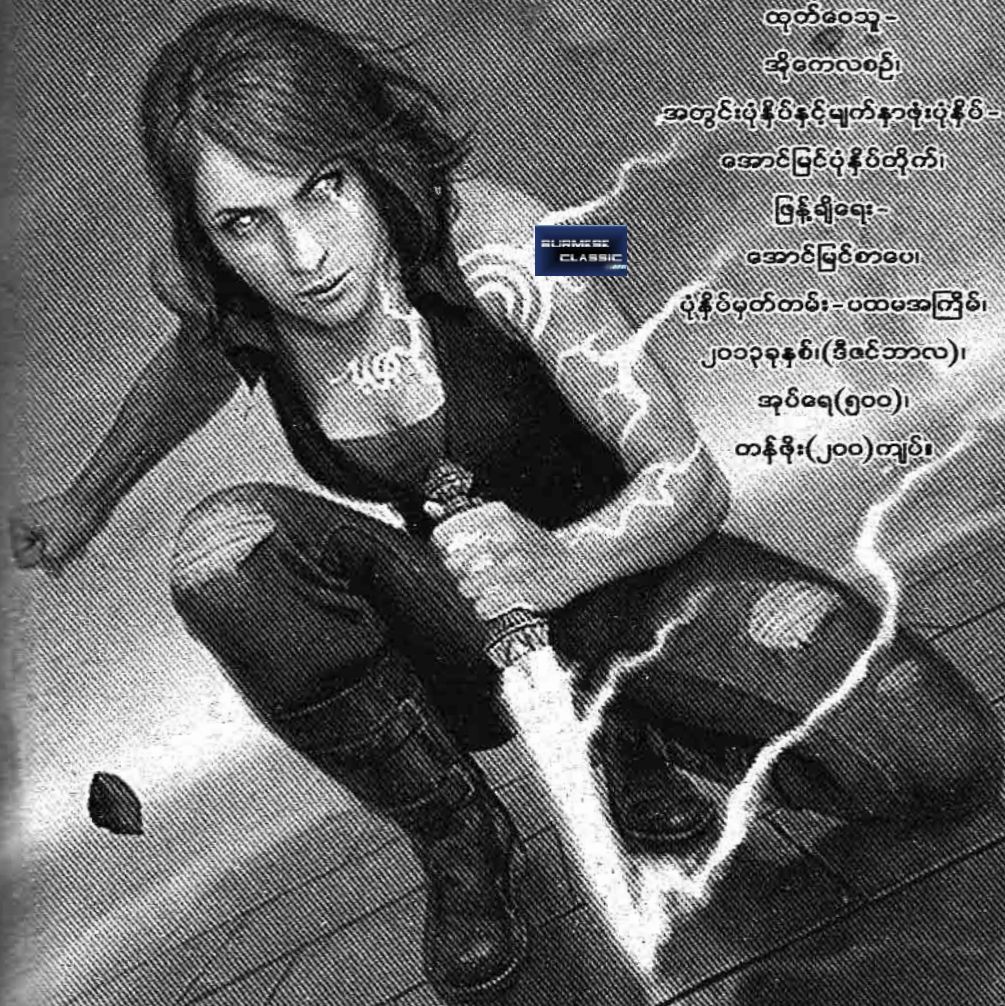

အောင်မြင်
စာပေ

ဝတ်လှေကင်း

BURMESE
CLASSIC

ပြီ

ထုတ်ဝေသူ -

အိုကေလစဉ်၊

အတွင်းပုံနှိပ်နှင့်မျက်နှာပုံနှိပ် -

အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊

မြန်မာ့ချေး -

အောင်မြင်စာပေ၊

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း - ပထမအကြိမ်၊

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ (ဒီဇင်ဘာလ)၊

အုပ်စု(၅၀၀)၊

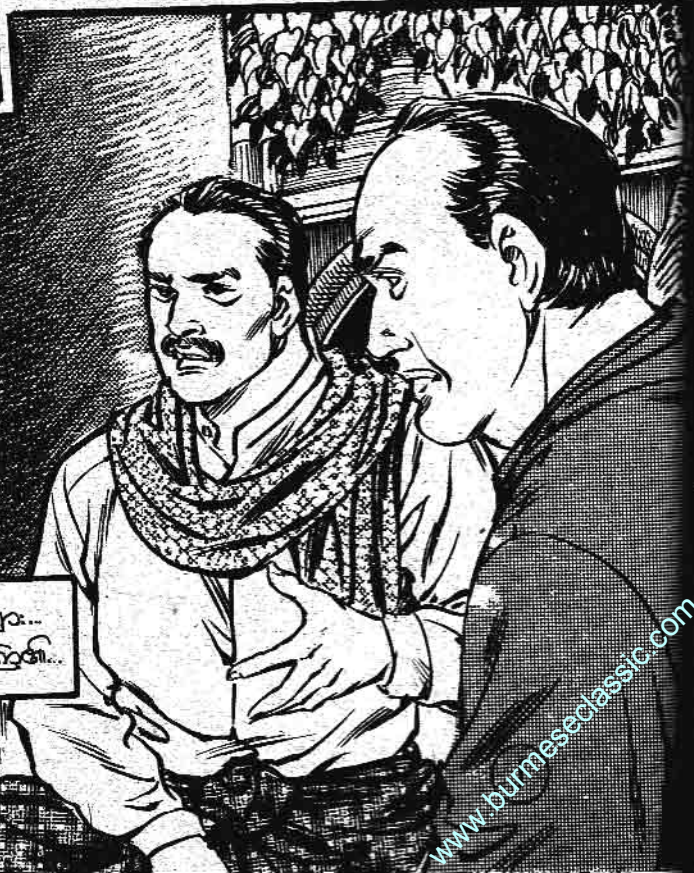
တန်ဖိုး(၂၀၀)ကျပ်၊

၁၉၁၅ - ခုနှစ်...
မြန်မာနိုင်ငံအား
အင်္ဂလိပ်
လက်ထိန်းလို့
အုပ်ချုပ်နေ
သေး...အချိန်...

ရွှေလိမ္မော်တော်တော် ကုန်းတော်တော်ရှိ...
ဝေနေယျာသုခရေရွှေ...တစ်ချက်... ဝန်ဆောင်...အားပေး...
လွှဲ...မြန်မာပြည်...

မြန်မာ နိုင်ငံ လက်ထိန်းသူအင်္ဂလိပ်များ...
ပုဂံကား တိုင်းတစ်ချွေ...နေကြ၏...

ဒီကနေ့ကော
လူပျိုတို့ စိတ်ဝင်စားဖို့
ကောင်းတဲ့... အာရုံကြား
အရာတစ်ခုကိုဆွေးနွေး
ကြရအောင်...

ဆရာတို့ကြီးဦးထက်ကောင်း၏
စကားကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့်...
ဦးဖန်ကောင်းက ဝမ်းဆေးပြင်း
သတည်း... ..

BURMESE
CLASSIC

သမီးတို့
အကြောင်းအရာ
မျိုးဝတ်...

အာရှတိုင်း
ဆေးပညာနှင့် အနောက်တိုင်း
ဆေးပညာ... သမီးဟာက
အရာတော်ကြီး ပေါ်သတည်း...

၃

နောက်ပြီး
သားပေးပညာက
ပိုပြီး အမွှေးထက်
သားပိုမိုသိမ့်

ပြီးသားကလေး
အထက်ကနေ
သားပိုမိုသိမ့်သိမ့်

အနောက်ကတိုင်း
သေးပညာက... မွန်သား
နှစ်ယောက် (၃၀၀၀)လောက်
က... စပေါ်ပေါက်သ်
တယ်...

၆

အနောက်ကတိုင်း
သေးပညာက... အချို့
အေးအေးထက်ကတယ်...

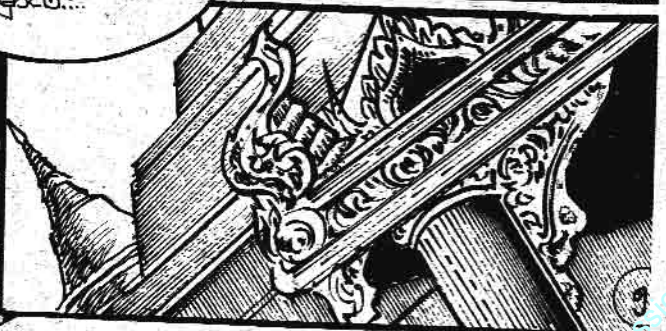

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့မှာ
စာရင်းသစ်တစ်ခုစီပဲ
ဆေးလက်ခံက... အာဂျင်တီးနား
စာရင်းကတော့မရှိဘူး
ဟေ့ဟေ့...

အဲဒါ...
ဘယ်မှာရှိသလဲ...

တိဗက်မှာ
ရှိတယ်...

လက်တွေ့
မမြင်ရဘူး... လွန်ကဲတာက
အဲဒါတွေကို ဘယ်လိုယူရ
မှာလဲ...

စကားတိုင်းတစ်ခုလုံး တိုက်ဆိုင်
ဖြစ်သော်လည်း ရှိနေသေးတယ်... ..

ခက်လေး
အခက်ခက်တယ်...
ဒါပေမဲ့ ဒီဖုတ်တစ်လွှာကို
ပြန်ရင် ဆီများဘက်က
ဘာလုပ်ပေးမှာလဲ...

ဒီး ဗန်ကောင်းက
စိန်ပေါ်ရောက်သင့်တယ်...

ကောင်း၊ ငြိလေး...
ကျွန်တို့ ဗန်ကောင်းကို
သုံးနှစ်အချိန်ပေး
မယ်...

သုံးနှစ်အတွင်း
ဆီများ ဖုတ်တစ်လွှာ
ပြန်ရင်... ဆီများကို
ဘာလုပ်လုပ်ပြီး ဆီများ
မိဖုတ်... တပည့်သံမယ်...

နားထောင်နေသူများ အားလုံးမှာ...
တအံ့တဩဖြစ်လို့ သွားလေသတည်း...

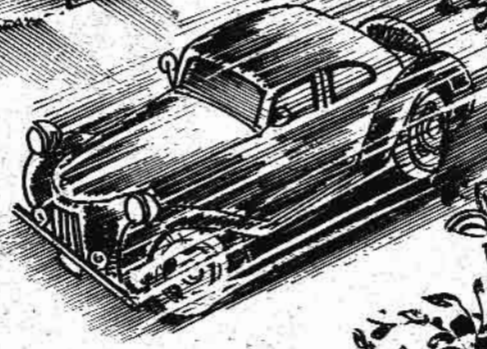
ထိုးစားကြပါပြီ
အစိုးရရင်းတွေဟဲ့...
ဒီလောက်မဖြစ်ဘဲ
ပါသွား.....

ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ..
ဦးဖန်ကောင်းရော
ဒေါက်တာပါလျော့လျှောက်
ကြပါဗျာ..

သုံးနှစ်ဖြစ်လို့မှ
ကျွန်ုပ်တို့ရောက်
မလာရင် ကျွန်ုပ်တို့
သာ... ဖုတ်လုပ်လေ
တော့... ကဲ... သွားပြီ
ဗျို...

နောက်တစ်နေ့တွင်...

ဦးဖန်ကောင်း၏ခြံတံတိုင်း... ဖျော်ကောင်း
မင်းထင်ကုန်ရန် နောက်လောက... ..

မောင်ထင်ကုန်
လောကဗျာများသိသည့်
နောက်ကောကုန်... ကောင်း...

လေးထီးထားက
အထိမ်း... ကောင်း
သွား... ကောင်း...

ကောင်းထင်
ကောင်း...

၆

ဝိဇ္ဇာကို
သွေးဗိုက် အဆင့်ကားစဉ်း
က...မိတ်ကုန်ရထား
လာ...

ဒါဖြင့်...
ဦးထိန်းကုန်ရန်
ဘာကြောင့်လေက
ရတာလဲ...

သွေးသစ်
မသွေးသစ် ချိန်နေတာ
အလေက...အစားလုပ်
လို့ကုန်မှ ကောင်းသွေးဖြင့်
သွေးတာပေါ့...

ဖြစ်ရလေ...
ဦးမိတ်ကုန်ရလေ...
မအောင်ဖြစ်ရင် မအောင်
ပေးတဲ့လား...

အဲဒီလို
နောက်ဘက်က...
ဝဏ္ဏ ဇာတ်ရုံ...
အောင်မြင်အောင်လုပ်
နိုင်မှာပေါ့...

ဦးမန်ကောင်း
တိမ်ကပ်ပြောနေလို့
သတင်း...

မိမိမမြင်ဘဲက...
ပြောနေလို့ပါလား...

ဦးမန်ကောင်း...
ပြောတဲ့... စာရင်း
သံတိကာကျစ်က...
တကယ်ရှိတာပဲ
ပေါ့...

ဒါတာပေါ့...
ဖေဖေကျစ်တွေရော
ရွှေဖြစ်တဲ့လုပ်ငန်းကျစ်
တွေပါ... ဒါတယ်...

ဘယ်နေရာမှာ
ရှိလိမ့်...

မရောက်တော့ပေါ့
က...လာ...အား...ဘုန်း...တော်...
တွေ... နေရာ...မှာ
ရှိလိမ့်...

ယခု...
လွယ်ကူပါ...
အနီ...ကောင်း...

အထွေထွေ...
လာ...အသက်...
ရှည်...အသက်...
နိုင်လိမ့်...

၁၁

လာ...အား...
ဘုန်း...တော်...အသက်...
ရှည်... အသက်...
မရောက်တော့ပေါ့...
ကောင်း...အသက်...

လှိုင့်ဝှက်လမ်း
ဖတ်မိရင် တက်လို့အခုပဲ...
ရောက်ခဲ့ရင်လည်း... ..
ဗြန်လမ်းအရိတ်သေတာ
အာလာယ်...

ဒါကြောင့်...
အောင်ကောက်လို့
နာမည်တွင်နေတာ
ပေါ့...

ဒါကြောင့်...
ကုန်တော်ပါလို့ကင်
ပါရသေး... စွန့်စားတာ
ငါ့အနာပါလို့ပါ...

အောင်ရင်လှိုက်ရင်...
ကျွန်တို့ သတ္တဇော့အာလိပ်
အာကုသုတ္တလို့ရအောင်...

ထိမဝင်နယ်ထဲ
ရောက်ရင်တော့...
လမ္ဗဲဦး သွားမှာဖြစ်
မယ်...

ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဟင်...

မရောက်ကျောက်တောင်
သို့တော့... ခြေထဲရောက်ပြီး
မတ်မတ်ကြီး ငှက်နေတာ
ပေ ဟောင်း ကျော့ခြင်
သလိ...

နောက်ပြီး... မှိုဝေဆာရာ
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ... လူနေ
အိမ်ခြေ လည်း မရှိဘူး...

ဟင်...

အဲဒီ
ကေ့ကပ်ကေ့ကပ်ဦး
ပေါ်ကို လက်မို့
မလွယ်ဘူး...

လေးအား
သုံးစွဲကပ်ဦးကေ့ကပ်...
ဟို့မှကပ်လမ်းကကပ်
ဦးကပ်... အဲဒီကပ်
မလွယ်ဘူး...

အဲဒီ...
ဦးမပ်ကေ့ကပ်ကပ်...
ဘယ်ကပ်ဦးကပ်ကပ်
ကပ်ကပ်...

ကျွန်မ...အဲဒီ
အဲဒီကပ်ဦးကပ်...အဲဒီကပ်
အဲဒီကပ်အဲဒီကပ်... အဲဒီကပ်
ကပ်ကပ်အဲဒီကပ်...
အဲဒီကပ်...

တိမာကရောက်တော့...
ဦးမနကောင်းနဲ့...
လွန်တော်တို့...လမ်းခွဲပြီး
သွားကြတာပေါ့...

ဟုတ်တယ်...
ကျွန်ကလည်း ဒီလိုပဲ...
မိတ်ကုသားတယ်...
ဆော်လက်ကရပ်ပါတော့...
ကျယ်အသွင်အားကို
ရတာပေါ့...

အဲဒီအစဉ်တွေ
လုပ်ပြီးရင်ခရီးက
ကြီးမယ်...

ကောင်းပါပြီ...
ဒါဆို လွန်တော်
ပြန်လို့ကပ်ပါဦးမယ်...

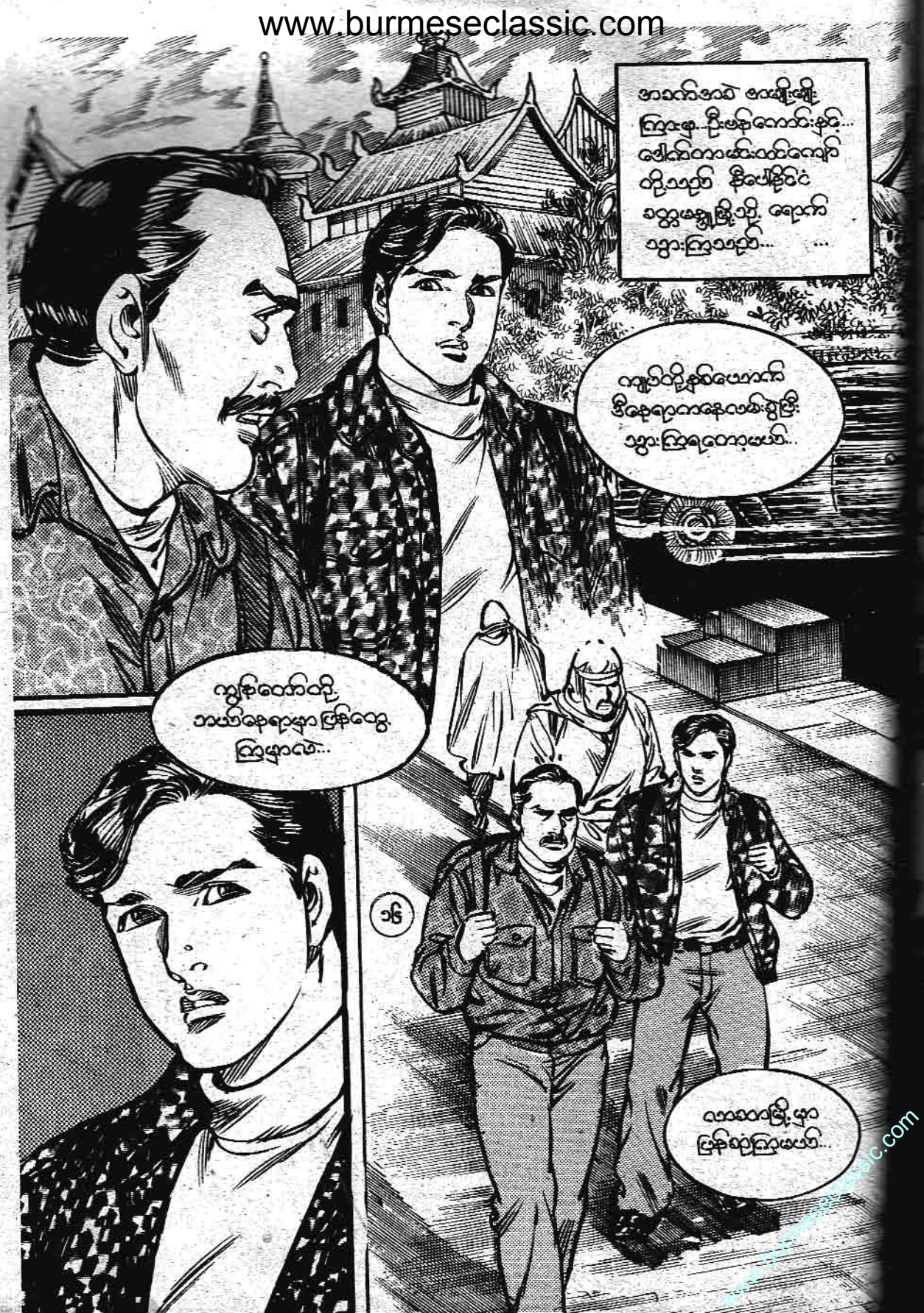
အသက်အသံ အမျိုးမျိုး
ကြားနေ ဦးမနဲကောင်းနဲ့...
ဖောက်တာမင်းကလေး
တို့သလို နီပေါနီဝံ
ခတ္တမန္တုဇ္ဈိယို ရောက်
သွားကြသလို...

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်
ဒီနေရာကနေလမ်းစွဲပြီး
သွားကြရတော့မယ်...

ကျွန်တော်တို့
ဘယ်နေရာမှာ ဖြစ်သွေ
ကြမှာလဲ...

၁၆

လာတာကြီးမှာ
ဖြစ်စဉ်ကြာမယ်...

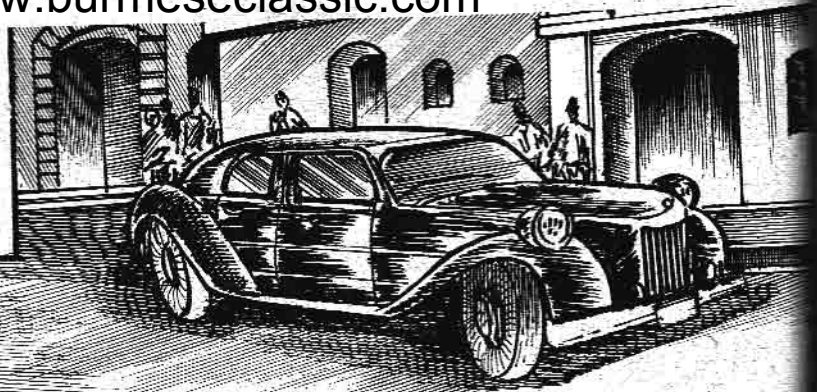
ဒေသ အောင်ရင်
တည့်ပိုင်း... မိမိအဖေ
ဆိုတဲ့ဟိုတယ်မှာ ခြံတံ
စာရင်းပေးထားတယ်...

ဘယ်အချိန်လောက်
ဟိုတယ်မှာစာရင်း
ပေးထားလိမ့်တာ
လဲ...

ဆက်သွယ်ရော
နည်းလမ်းတွေရှိပါတယ်..
နောက်ပြီး ဟိုတယ်ရောက်ရင်..
လူတစ်ယောက်လာစာက
သွယ်လိမ့်မယ်...

ဦးတော့
ဆရာတော်ရောက်
အောင်... လိုက်ပြီးပေး
လိမ့်မယ်...

ထိုနေ့က တက္ကသိုလ်က
ဟိန္ဒူလူမျိုး ဟိန္ဒူလူမျိုး
ခေါင်းကားဆင်းတင်လျက်
ထွက်လာခဲ့သည်...

ဟုတ်ကဲ့
မိတ်ဆွေအတွက်...
အဆိုးသိသန့် စိတ်ဓာတ်
ပါလေ...

အသိနဲ့ထဲဝင်... ဟွတ်... နား
ထားနဲ့... အသံ... အသံ...
... ထွက်လာတဲ့အသံ... ..

၁၉

မိန်းမတွေအတွက်
အသံနဲ့အသံ... အသံ...
... ထွက်လာတဲ့အသံ... ..

ထွက်ပါ...
ထွက်ပါ...

နောင်ကြီးက
ဖြန့်ဖာလှမ်းဝတ်
တယ်...

ဟုတ်တယ်
လွန်လောက်နာမည်
ပေါက်တာမင်းထိရောက်
ပါ...

နောင်ကြီးက
စာရတိုလား...

ဘုမိမေဖ
ဘာသာရည်နဲ့...
ပေါက်တာလွယ်လွယ်
ထားတာပါ...

တွေ့ရတာထိသာ
ပါတယ် လွန်နာမည်
ထိရောက်ပါ...

ကျွန်ုပ်ငယ်ငယ်က...
မြန်မာပြည်မှာ နှစ်
အထောင်ကြာကြာ...
နေခဲ့ဖူးပါလား...

မြန်မာသမိုင်း
တစ်ပေဟောင်းဖြစ်မယ်
ထင်ပြီ... မိတ်ဆွေက
ပါ...

ပြီးတစ်ချောင်းက...
နီပေါကို လာတာ...
လေ့လာရေးအတွက်
လာ...

ထိမင်းကို
သွားဖို့... ဒီမှာထဲနား
လာပါ... မိတ်ဆွေကလေ့
လာထိအထိသွားမှာပဲ...

ကျွန်တော်လည်း
ထိမင်းကိုသွားမှာ
ပါပဲ...

တိဗက်မှာ
ပိတ်ဝင်စားစရာတွေ
သွင်းပါတယ်...

တိဗက်ဒေသကြီး
ကွန်ပရက်စ်ပြောပြ
ပါတယ်...

အဲဒီမှာ ရပ်တိုင်
ဆိုင်ရောင်း...သိပ္ပံဆိုင်
ဆိုင်ရောင်း ဗိုလ်...လေ့လာဖို့
ကောင်းတယ်...

၂၂

ဦးဝင်းလေးက...နေရာမှာ ထရပ်လို့ကတည်း...

ဦးမန်ကောင်းနဲ့
မြန်မာတွေ...ကုန်စုံ
တွေ့ရတာကို ပြော
ပြောပါ...

ဒီဝမ်းရေဖျင်းက...
ဒီဖန်ကောင်းနဲ့ပိတယ်
ဟုတ်လား...

ပိတ်ပိတ်ဆိုရရ
ကုန်ထားပြီသူ့အချင်းချင်း
တွေက... မသိလဲသူ
မရှိပါဘူး...

အဲဒါ... အခု
ဒီဖန်ကောင်း... သယ်မှာ
လဲဟင်...

အခုလောက်
ဆိုရင်... သူ့ခွင့်လွှဲ
ကောင်ကျောပေါ်မှာ
ရောက်နေလောက်
ပြီ...

၂၃

တိမက်ဖြင့်
နယ်စပ်ပေါ့... ဒီလောက်
ဝေးတဲ့နေရာကို... ဘယ်လို
လုပ်... ရောက်သွားသလဲ
မသိဘူး...

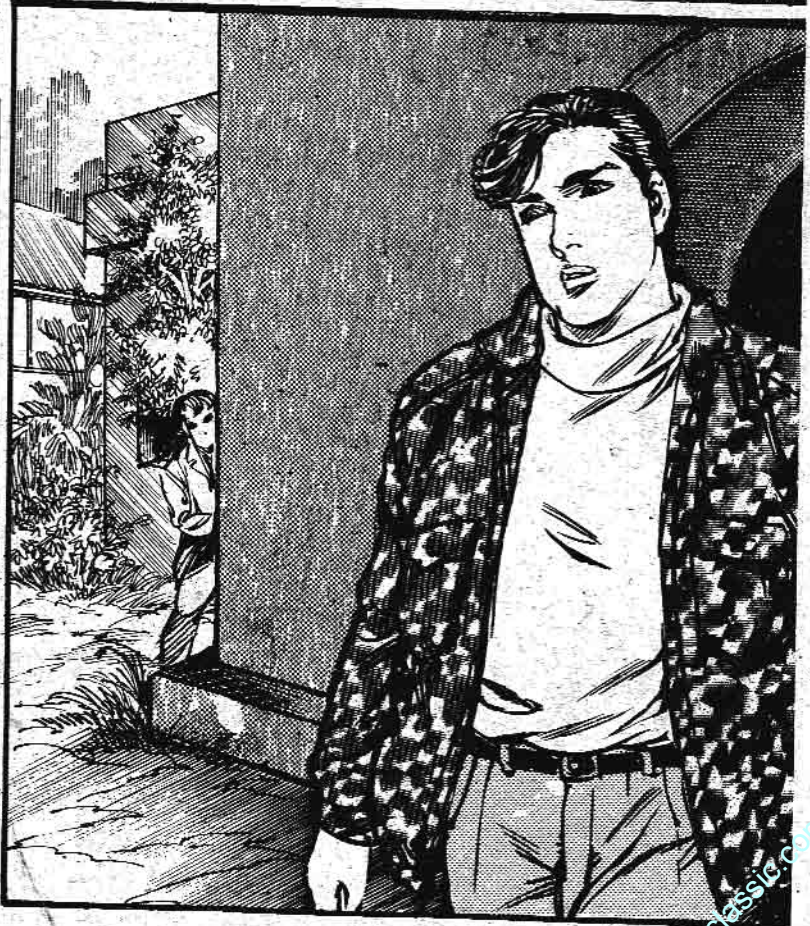
သို့ရောက်ချင်တာ...
သိန္နရီရင် ရောက်နိုင်
ပါသလား...

လွန်ခဲ့သော...
မုန့်လှော်လှော်အထိ
ပေးပြီး ခွင့်ပေးသေး
တယ်...

ဟယ်... အဖြေ...
လွန်လောက်က အတွေ့
မသိတာ ဒီအထဲမှာ သွားသလို
ပြောမလား...

A black and white illustration of a man with a beard and long hair, wearing a long white robe, walking towards the viewer. He is standing on a patterned floor. Behind him is a large potted plant and a window with a view of a landscape.

ကောင်းကွယ် ဝက်ခဲနေ့မှ မိမိအား သုတေသနပေး၏... (၂၅)
သျှိုဝက်စွာ ဩဇာပေးသည့်ကို အဝတ်ဖြုတ်ပေးသင့်၏...

ဥဒဉ်းဗိုင်းသည်
ရောက်လာတာအင်...
အသွေးထဲမှာဝက်ခြံ
စင်ရည်လေးကပ်နေပြီး
ထွက်လာခဲ့သည်...

သူ့အဖို့ဗိုင်း ဟိုကတည်း အာရုံစိုက်သမားတစ်ဦး...
ရောက်လာသည်...

ဘာများ
အင်ဦးရယ်လဲ
မင်းများ...

မေ့ပါလား...
ဦးမိမိ ငြိမ်လားလို့
အင်ဦးထွက်လာ
တာပါ...

ဆရာက...
လွန်လောက်တော်ဆရာ
တဲ့... လူများ ငြိမ်နေ
မလား မဟိတနဲ့...

စိတ်ဗျားက...
ဘယ်သူ့ကိုစောင့်
နေတာလဲ...

သရေ
ဦးဖန်ကောင်းကို
ဘိယံသလား...

ဦးဖန်ကောင်းက
လွန်ကဲသောမိတ်ဆွေပါ...
ဖြစ်မာပြည်က ဇာတိလူ
ခရီးထွက်လာပြီ
တာ...

သူက...
လွန်ကဲသောမိတ်
တာဝန်ပေးထားဖို့
လိုအပ်ပါ...

ဘာတာကိုလဲ
ပြောပါဦး...

သရေကို
လာဆောင်ပြီးရောက်
အောင်... လိုဏ်းပေး
ရအောင်ပါ...

လာတာကို
လေ့လာပြီး သွားရမှာ
မဟုတ်လား...

ဦးမန်ကောင်းနဲ့...
ချိန်ထားတဲ့နေ့ရက်ကို
ရွှေလှိုင် သွားရမှာပါ...

ဆီဖျားက...
ဒီဟိုတယ်ထဲက
မဟုတ်ဘူးလား...

မဟုတ်ပါဘူး
ဒီတစ်ခွက် မိတ်ဆွေ
ဆီက သနားပြီးတော်လား
တာပါ...

ဒီတစ်ယောက်မှာ အာခြေ
အနေ အကောင်းဘူး...
နယ်ချဲ့စစ်သမားက...
ရှေ့သတင်းတွေကိုမယုံ...
ကြာဘူး...

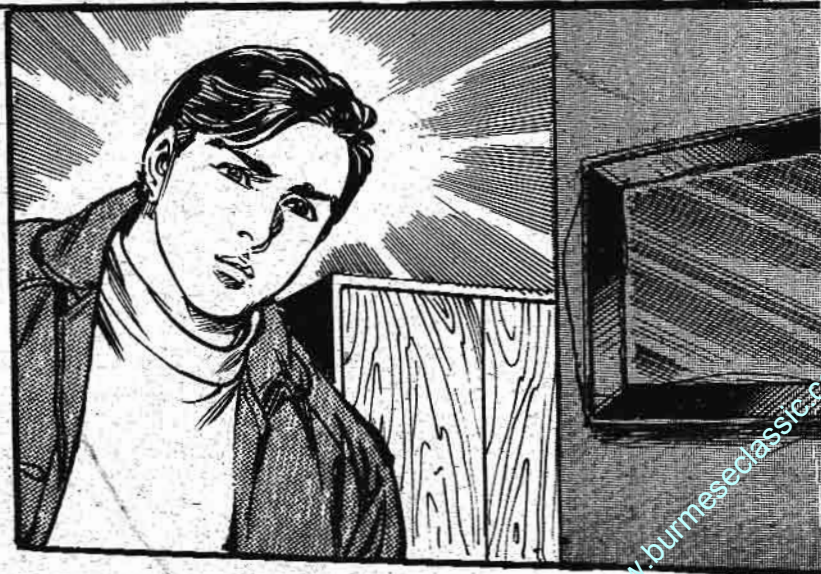
ဆရာကပြန်
ဆရာကပြန်... သိရဲတုန်းက...
ကွန်ဇက် လာဖော်အယ်
ဆရာကောင်အပါ...

ဇော်ကတာမင်းထပ်ကေလျာလည်း... အဆိုးသိ... ငြိန်ရောက်သောအခါ...
ဟွတ်... များကို... သိမ်းဆည်း... လေကော့သွယ်...

ကားသံ ကြားသံဖြင့်...
ဇော်ကတာမင်း... လည်း...
ကြည့်ရဲတုန်းက...

ခေါ်ရမယ်...

မှောင်မိုက်တဲ့အခါလေး
ဟိုတစ်ဖက်ကတစ်ဖက်
ပြောနေတာမဟုတ်

ဥပဋ္ဌိက တွေ့ရသမျှကိုလူ အောင်ကလေးတစ်ယောက်...

စာရင်း... ဖုန်းနံပါတ်တွေ
ယူပြီး... အခြေခံတစ်ခုလုံး...
သတိပြု လာနေကြပြီ...

အရေးပေါ်ဆင်းသက်
လျှောက်လှမ်းမှ သူတို့
ဆင်းခဲ့ကြလေသည်...

ငါ့ရဲဒါး၏ဟိုတစ်ဖက်မှာ... ဗိုလ်ထံအထိ
များသွင်း ထိခွဲ ထိထားနေကြသည်...

ဗိုလ်ထံနောက်ဘက်ရှိ တောင်ကုန်း
ပေါ်သို့... သူတို့ လက်တွေ့ခဲ့ကြသည်...

သူတို့
ဗိုလ်ထံမှာထဲမှာ
နေကြပြီ...

သုတို့က...
ဘာကို ရှာနေတာ
လဲ...

သုတို့
မသတိပေးဘဲ...အားလုံး
အေးခေါ်သွားတာနဲ့...

ထိုစဉ်... သုတို့ဆီသို့... မီးအားလုံး...ရေငြိမ်းများ...
ရေငြိမ်းလောသတို့... ..

ဟာ...
ငါ့ရဲ့...မူလမိသွေး
လွန်ကဲတိုင်းကို
တွေ့သွားပြီ...

ဟိုဘက်ကလည်း
သွားလို့ မဖြစ်ဘူး...
သုတို့ ဇာတ်ကောင်
လာနေပြီ...

ဒါဆို
ကုန်တော့လို့
ညှပ်ဆွဲခတ်မိကိန္ဒာ
နေပြီဗေ...

ခွကွေး...
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ
မသိတော့ဘူး...

??

ဟိုတို့ သူတို့ ချောတုတ်တုတ်ကွင်း...
လမ်းကြောင်း တစ်ခု ပေါ်လာသတည်း...

ကဲ... ဖိလစ်ပိုင်...
သွား... ခြေထောက်... ဝါဒ...
ရှေး... ဝါဒ...
မရှိဘူး...

ခေါက်ကား... ဝါဒ...
ထို... ဝါဒ...
...

ကော့ကီး... ဝါဒ...
ကော့ကီး... ဝါဒ...
...

ထိုကဲ့သို့ပင် နတ်ယောက်ျားများ အဖွဲ့တို့
မြန်းသတင်းများကို သိမ်းလာ၏...

အဖွဲ့တို့နှင့် ကိုက်အနည်းငယ်အကွာ
တွင် ရပ်ဝံ့ကြသည်။ အသံများ
ငြိမ်းငြိမ်း ဖြစ်နေသည်...

ထိုနေ့က... ကောင်းပေါ်သို့...
မြန်တက်သွားကြသည်...

ဟို...
ကောင်းပေါ်သို့...

ငှါးပုလိပ်များ ပျောက်သွားမှ...တောလမ်း
အတိုင်း ခရီးဆက်ကြသတည်း... ..

အညွန့်တစ်ကင်းသတည်း တစ်နေရာတွင်...
ခေတ္တနားကြည့် ဗီလာဟောစားအရာ
များကို ထုတ်စားကြသတည်း... ..

ထွန်တောနားအုပ်
မင်းတင်တောကြည့်
ခေါ်ပါတယ်...

ဆရာက...
ဆရာတို့လား
ဟင်...

အဟုတ်ပါဘူး...

၃၆

လွန်ကဲကိန်းနာမည်
မိတ္တူလို့ ခေါ်ပါလား...
လွန်ကဲကိန်းနာမည်
တစ်ခု... မေးပါရအောင်...

မေးပါ...

ဟောဟောက...
စက်မှုလုပ်ငန်းတွေကြောင့်
ကနေ... လွန်ကဲကိန်းနာမည်
လို့... ဆရာဘယ်လိုဖြစ်
တာလဲဟင်...

ရှေ့မှာ...
လမ်းကြောင်းတာနဲ့
မိန်းမ... သွေးကြော
တာလဲ...

ကံကောင်းလို့
လွန်ကဲကိန်းနာမည်
မှာပေါ့...

သိပ္ပံရန်တက်ပြီးက
ဆရာတို့လမ်းခြေပေး
လိုက်တာ သေချာ
တယ်...

ကဲ...ကွန်တက်တို့
ဆရာ တယ်လို့ ခေါ်
တာကလေးပဲ...

ဒီဟာတော့...
လမ်းမှာပဲ နာလို့
ရတာပဲ...

အောင်ကျေ...
မရတာတောင်ရောက်
အောင်...ခါနီးကလေး
ရတာပဲ...

အိပ်မက်ထဲမှာ... ဦးဖန်ကောင်းနှင့် ဖြစ်တွေ့ရသလို... လိမ္မော်
လေးမေး သူနိုးကောက်ကြည့်ကတည်း... ဝတ်ဆင်ထား၏...

အောင်ရေငါးကို
အဲဒီကောင်ကနေ
စောင့်နေမယ်...

အိပ်ရောက် သူ နို့လားကော...
သူကောင်းမှာ မိသွားကို မတွေ့ရလေ...

ကိုမိသွား
ဘယ်ရောက်သွား
မလိမ့်...

အိပ်မက်ကို ဆွဲပြီး ကောင်းကြောအသံကို
ဆက်လေ့၏...

ကျောက်ဆောင်များကြားမှ လမ်းကလေး
အထဲ၌...သူ ရွှေ့ကပ်လာခဲ့၏...

ဟင်...
ငါ့မိခင်ဘက်ကို
ရောက်မတတ်လော
နဲ့ဦး...

၄၁

ကားဆော်လောက်
အသံလည်း ကြားရတယ်..
ငါ့ဘယ်လို...လုပ်ရ
မလဲ...

ဗြေးစရာဆရာတော် အဆင်
တွေနဲ့... ဆောက်တက်ဖို့
ကပ်တက်ပေးတာကလေး...
သွားပြန်၏... ..

ဟင်... လိုမိတ္တ...

ကုတ်တွင် နန်းနေစဉ်... ရဟန်းဟောင်းက ဗျာဒိတ်...
စစ်ပြုလိမ့် ကျစ်ကားများကလည်း မောင်နှမသွား၏...

ဟာ...ဟာ...
ဒီကုတ်ဟောင်းကို...

မိဖုရားက...
ဘယ်ဘွားနေတာ
လဲ...

ခရီးသွားဖို့
အထွက်...ဘွားမိရုံနေ
တာပါ...

လမ်းဖွာတော့...
အရင်အရာမကောင်း
လှဘူး...

ဘယ်လိုရောက်
လဲ...

လောကကို
သွားတဲ့လမ်းတစ်လျှောက်
ရဲ့...စစ်မှန်ပီတိတွေ
စစ်ဆေးနေတယ်...

နိုင်းဝံ့ပြားသားတွေ
အားလုံးကို စစ်ဆေးပြီး
မသောက်ရင် အင်းချစ်
ထားတယ်လို့ သတင်း
ရတယ်...

ဒြပ်ကဲနည်းနဲ့တော့...
သွားရမှာပဲ... ဟိုမှာ
ဦးမနီကောင်း... မောင်နေ
လိမ့်မယ်...

ဟဲ... သွားလို့ရ
အောင်...

နေပြီ... အခု
စားပြီး... စွပ်ဒြပ်ပါလာ
တယ်... လေးကလေး
ပါပြီ...

စွမ်းခြံကန်ကို သောက်ခြံ
သစ်ပေါ်ပေါ် ထွက်လာ
ကြသတည်း...

မိတ္တူ ဗဟုသုတသော ချစ်ကားပေါ်ကွက်... လှိုဏ်သော
ပစ္စည်းများ အား နာသတည်း...

ဦးအုန်းကောင်း...
မှားပြီးကတည်းက
ထားတာပါ... သူ့ဖွဲ့
ထုတ်ပေးတယ်လေ...

တို့အောင် ကာနာ...ခရီး စတင်
ထွက်ခဲ့ကြလေသည်...

စိတ်ဗဟိုပြုသော
မသေသော... ဗြိတိသေ့
ကနေ...သွားမှ ဖြစ်မည်...

ကားကို သူတို့နှစ်ယောက်...
တစ်ယောက် တစ်ယောက်...
မောင်းလှည့်ကြလေသည်...

ရဲပြီ၊ စိတ်ချရသော နေရာတွင်...
တစ်နေ့တစ်အာအိပ်ပြီး နားကြံ၏...

အနားယူပြီးနောက် ဆက်မောင်း
လာခဲ့ရာ... တိဗက်နယ်ထဲသို့ရောက်
လာခဲ့ကြသည်...

အခု...
ကျွန်တော်တို့...
တိဗက်နယ်ထဲကို
ရောက်လာကြပြီ
ဆရာ...

ကျွန်ုပ်...မနုဿ
ရောဂါ ရောဂါနည်းနားကို
ဖြတ်ကြရမယ်... အာဇီမှာ
ကမ်းစောင့်စခန်းတွေရှိ
တယ်...

တယ်လို့
လုပ်ကြမလဲ...

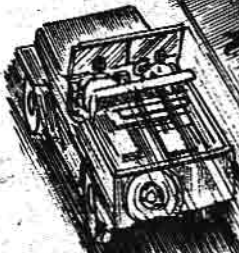
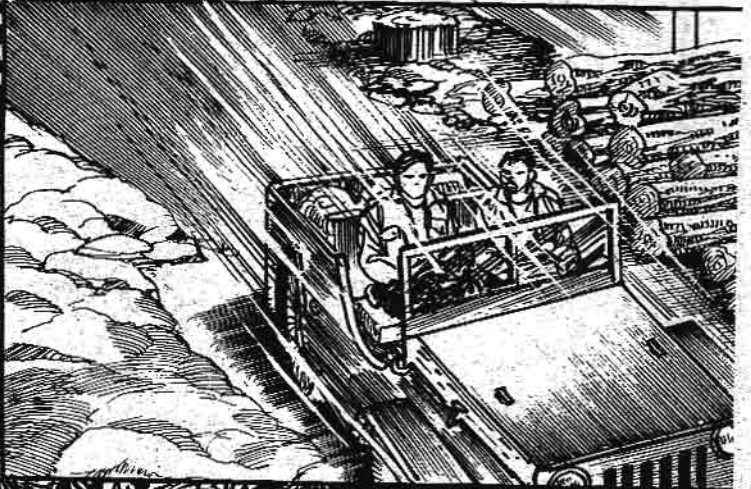
တကယ်တော့
ခရီးသွယ်တွေနဲ့
ရောပြီး သွားရမှာ
ပေါ့...

ဝိမာန် နယ်စပ်မြို့ ဖြစ်သော
ဟာလီပို၊ ရောက်သင့်ကြသတည်း...

ဆိုက်နောက်ဘက်ရှိ... ထင်းများ မှဲတားသော နေရာတွင်...
ကားကို ထိုးရင်လိုက်သတိ...

ရှေးက
စားသောက်ဆိုင်မှာ
ထိန်းကြမယ်
သိရဲ့...

စွပ်ဖြတ်ရည်နှစ်ဦး
ယူပါပေးပါ...

ဟုတ်ကဲ့...

ဆိုက်ရှေ့က...
လာ... သံကြား... လယ်
ဆရာ...

ဟာ... ဒါဆို
ဘယ်လိုလုပ်မိလိ
မလဲ...

အစ်ကိုတို့
ဒီနောက်အကဲစိုး
ထဲတို့... လာကြပါ...

လမ်းချက်ဟော အစိုးထဲတို့...
ခပ်သွက်သွက် တိရိစ္ဆာန်သွား
ကြသတည်း...

မီးဖိုချင်းနဲ့ကပ်လျက် အဆန်းထဲသွင်း...
ထည့်ပြီး အပြောင်းက ဝံ့ခါးပိတ်ထား...
လျှော့အိ...

မှောင်မိုက်တဲ့
အထဲမှာ ဝင်ရတာနဲ့
ခြာပြီး...

သူတို့ အသံကားကဲ့
လူတွေကို ကားပေါ်
ချွတ်နေတာပဲ...

ဟာ...
 မိမိအရေရှိက...
 ဆိုက်ထဲကွဲဥတ္တန်ဗြဲနေ
 ဝယ်... သာရာ...

အဆို...လံး... ဖွင့်လောပြီး ဆိုက်ကလေးက...
 အလေးအတန်... ခြေလေးသွယ်... ..

အစ်ကိုတို့...
 အနောက်အောက်ပေါက်
 က...ထွက်ပြီး အခြေ
 သွား ခြံပေးကော့...

ကားရှိရာသို့ သူတို့... အခြေ
 ခြေထွက်ခြင်းသွယ်... ..

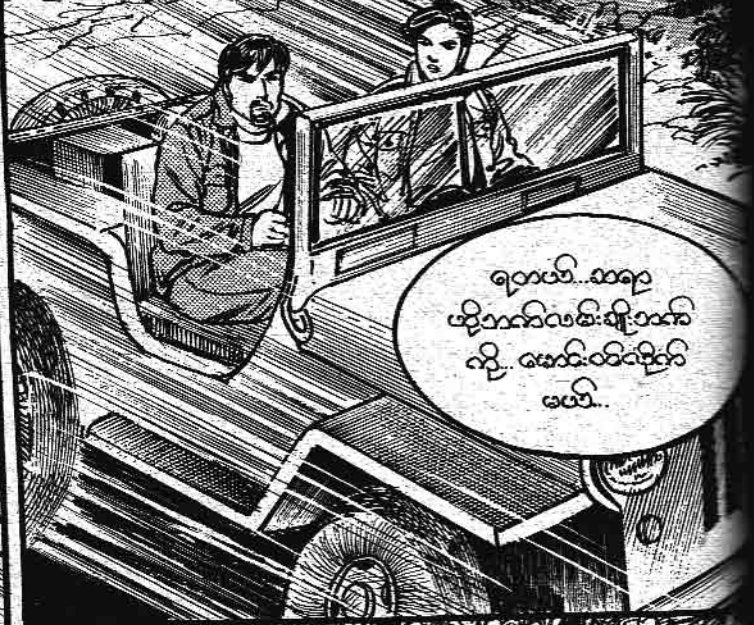
ဖြစ်ဖြစ်လား
 သာရာ... သူတို့ဝင်လား
 ခြံကော့မယ်...

ကားကို အသံကြားမည်မိပြီးသဖြင့်...
စက်မန့်က... လမ်းကြားထောင့်မှိုက်
ချလိုက်၏...

လမ်းချိုး သစ်ဝေးဝေးရှေ့ကမ္ဘာ... ကားစက်ကို နှိုးပြီး...
အောင်းထွက်လာခဲ့ပြန်သည်...

ဆိုက်က မိန်းကလေး
တွေကို... ကျေးဇူးတင်ရမယ်...
သူတို့ လယ်လုပ်ကိုင်လို့
ရက်သေးလယ်...

ကိုယ်တို့ရဲ့
ရှေ့နားမှာ နတ်ပုလဲပင်တွေ
စပ်ဆေးနေတယ်...

ကပ်စမ်းကို ရှောင်လွှင့်ပြီး...
ဖြတ်လမ်းလေး တစ်ခုမှ...
မောင်းနှင်၍.. လာခဲ့ကြသတဲ့...

အကောင်လေး...လွမ်း...ရောက်မှ...လမ်းမပေါ်သို့...ပြန်လာကတည်း...
ဆက်သောလောကီလောကီ... ..

ဝက်ပေးကပ်ကပ်လှည့်...
ဖောင်းလောင်ရာ...နက်ရှိုင်းသို့
ငြိမ်သောအသံ...မပျက်လ
ကောင်းငြိမ်းသို့...ရောက်သို့
ငြိမ်သောစာပိုဒ်... ..

ထိုနေ့ညတွင်...ရက်
ဝက်ပေးကပ်ကပ်...ညာတိုက်
ရပ်နားငြိမ်း... ..

နောက်တစ်နေ့ နံနက်လမ်းပေါ်မှာ...
မန္တလေးရောဂါ ရောဂါနာရီ... ခရီး
ဆက်ခိုက်သွား... ..

မန္တလေးရောဂါ
ရောဂါနာရီ... ကောလဟာ
ကောလဟာ... ဘုရားဖူးတွေနဲ့
ထိန်းဆီးနေတဲ့ မြို့တော်
ဆရာ...

ရေကန်ကွင်း
မော်လမြိုင်မြို့
ဘုရား...

ကောလဟာ
မြို့တော်... လမ်းကြောင်း
အချိန်ကြာအောင်
ဆရာ...

ကြာတာက...
အရေးမကြီးဘူး...
အန္တရာယ်ကင်း ဖို့ပဲ
လိုတယ်...

စိတ်ဆေးရေးစာရိုး မကောင်းမိ
ဟေးဟို ကွေ့ဆင်းပြီး...ကောင်းမိ
အဟိုင်း... မောင်းနှင်လေတော့မလွှဲ

၅၇

ဟိုမှာ
ကေလောသတောင်းကို
ရောက်တော့မယ်
ဆရာ...

နောက်ဆုံးတွင် အဆင်အသာများကို
ဖြတ်ကျော်ပြီး မရေလကောက်ရှိရာ
နယ်စပ်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်...

ဒီနေရာမှာ...
လူသူအရောက်
အာပေါက်... မရှိဘူး
ဆရာ...

ရှေးနားရောက်ရင်...
ကားဆက်သွားလို့
မရတော့ဘူး...

ဒါဆို
လွန်ကောက်တို့ရေလျှင်
သွားကြရတော့မှာ
ပေါ့...

ဟုတ်တယ်
ဆရာ...

ကားလည်း လုံခြုံသော နေရာတွင် ထားခဲ့ပြီး...
ဗဟိုဦးစီးရုံး... လားဟယ်ကောင်းလို့ ရှာဖွေကြရ၏...

ဗဟို ဗြိတိသျှတပ်များ ခရီးမှာ... အာရှန် အန္တရာယ်များသော တောနက် ဖြစ်၏...

ဆင်တွေ
ကျားတွေနဲ့ တွဲပြီး
ဖလှယ်လှည့်
ကိုင်ဆွဲ...

ဖုဒါလက်...
မြောက်ဘက်ကမ်း
တကား... ဗဟိုဦးစီးရုံး
ဆရာ...

သုန္ဒရီမြစ်နဲ့
ဆင်ကောင် သူ့လူနဲ့တဲ
ကျသွားရင်... မိနပ်ပိုင်းမှာ
အမိုးကျသွားနိုင်တယ်...

ငါတို့ကတော့...
လုံးဝမသွားတာ...
အကောင်းဆုံးပဲ...

၆၀

သို့နှင့် ပစ္စုလျှင်ချားကို ရွေးကွဲပြီး
သွားနေသော မိတ္တူကောင်မ...
ဇာတ်ကောင်မလေးကလေးက သတိ
ထားရှု... လျှင်ကနေလှပပွင့်...

ဟော...ဟိုမှာ...
ဂူထဲကနေ...

ဟုတ်တယ်
ဆရာ... ဒီည အဲဒီမှာ
ဝသန့်ချင်တယ်...

လူတစ်စွဲ နီးမှိုပြီး သူကပြန်
စာလောက်ကြည့်တယ်... ..

ဦးဖန်ကောင်းနဲ့
ချိန်းတာတဲလေးတို့ဟာ...
အလွန်ကြွယ်ဝမှုတောင်းတဲ့
ကောင်မလေး...

တာကဦး...
ဦးစားကဲတို့နဲ့အတူ
လမ်းကုဦးလေးကြ
တာပဲ...

နောက်ဦး
ကောင်မလေးကိုရောက်
သွားစိမ့်မ့်သတည်း... ..
အောက်ကွဲပြန်မရောက်
နိုင်တော့ဘူး...

ဒါကြောင့်...
မရောက်တောင်မရှိ
အမည်ပေးတာ
တာပဲ...

အဲဒီကောင်မလေးဟာ
လူတွေ မရှိကြဘူး
ပေါ့...

မိုက်ကစရာ
ဟာလည်း အတွင်းမှာ
လူနေတာ မရှိဘူး...

ဒါကြောင့်...
ကောင်းပေါ်မှာလေ
မရှိဘူးလား...

ဒီဗီကယ်...
လားမားဘုန်းကြီးတွေပဲ
နေကြကယ်...

သွက်တကရား...
ကောင်းပေါ်တို့ကယ်လို့
ကောက်ကြလေ...

ကောင်းပေါ်ကို
တက်တဲ့...ရရှိမှန်လမ်း
တစ်ခု...မြဲတမ်းလျှင်
ခြားမကွာပါ...

အဲဒီလမ်းက...
ဗြဟ္မဗုဒ္ဓရဲ့ ဖြစ်တက်
အထိ...ရောက်လာမယ်
တဲ့...

အခု...ဆင်ဖျားရဲ့
လာတိုက်...တကယ်
ကိုးကွယ်...

ဆရာတို့...မရလာ
တောင်ခြေရောက်
အောင်...လွန်ကဲမို့ပဲ
ရမှာပါ...

ကောက်ပေါ်ရောက်
အောင်... ဘယ်လို
တက်ရမလဲ...

တကယ်တော့
ဆရာဟာ... သူတို့
အသိရှိတဲ့သူ ဖြစ်ရင်...
ကောက်ပေါ်ရောက်အောင်
ပေါ်သွားကြမှာပေါ့...

မိမိများရော...
လွန်ကောက်နဲ့ပျက်စီးသလို
မရဘူးဟာ...

အဲဒီအချိန်မှာ...
လွန်ကောက်မပါဘူး
ထင်တာပေါ့...

လွန်ကောက်ကို
နည်းနည်းလေးကိုင်ရင်
ပေးပါလား...

၆၅

အိန္ဒိယ ယောက်ျားတွေ
ထိမက်လား... မား... သုံး... ရောက်ကြီး...
တွေ့မှာ သူ့အဆင့်နဲ့ သူ့ရဲ့ ခြေ
ပါတယ်...

အဆင့်တွေရှိ
သလို... တာဝန်တွေ
ကိုလည်း... ကျွန်ုပ်တို့အောင်
လုပ်ကြရမယ်...

ပြီးနောက်... နောက်...
တယ်လို့ အဆက်
အသွယ်... ရတာလဲ...

သူက... ဒီနယ်တက်
လို့... မကြာခဏ
လေ့လာရမယ်...

သူ့ဖခင်လေးကို
ကျွန်တော့်ကိုတော့ ခြံ
သုံးနေရတာပဲ...

သူ့ ဖခင်ကို...
တာဝန်ရှိတဲ့ မိသားစု
လေးတစ်ခု...

မိသားစု... ဆရာ...
မရတာတော့နား
ကိုတော့... သူ့သမီး
တယ်...

သမီးကို... လေးကို...
ကျွန်တော့်ကလေး... ခြံ
နေရတာပဲ...

တို့နောက် လမ်းကြမ်းကွက် အိမ်ပေါ်
သွားတော့မည်... ဇီဝိကတာ
မင်းထင်လျက်မှာ တော်တော်နှင့်...
အိမ်မပေါ်နိုင်ဘူး... ..

အပြစ်သက်မှု အသံတစ်မျိုးကို
ကြားရသဖြင့်... သူထပြီး နားစွင့်
နေမိသည်... ..

များတွေ့လာတာ
အသံမျိုးပဲ...

ဟုတ်ကယ်...
အသံတွေကတိုင်း
ကျယ်လာတယ်...

၆၀

တို့အသံများကြောင့် လမ်း
မိတ္တူက လန့်ခဲ့တာမို့...

ဘာသံတွေလဲ
ဆရာ...

အဲဒီမှာ
ဖျားတွေ ဖျားသိဉ်က
ပျံ့နေတဲ့ အသံမျိုးပဲ...

ဟိုရောက်...
ဖြေလို့ ကို ကြည့်မိမိ
ဆရာ...

(၆၉)

နှစ်ယောက်သား ကုသိကိန်းမှာ ပျို့ ထွက်၍
ကြည့်ကြမလုပ်...

ဘာဖြစ်လို့
လဲဟဟ...

တဖြည်းဖြည်းနဲ့
ဆောက်တက်လာတာဟာ
မဟုတ်လား...

ဟာ...
ဟုတ်တယ် ဆောက်
တက်လာတာဟာ...

ထိုနေ့မှာပေါ်မှ အသွန်ကြီး
ဟေ့... ဖျားကောင်းကြီး ဖျား
ပျက်လားဘုရား... ..

ဟာ... ဖျားတွေ
ပျက်လားတာ
အကြီးကြီးတွေပဲ...

အဲဒါ... ဖျား
မဟုတ်ဘူး ဆရာ...
ပစ္စုတွေ ပျက်လား
တာ...

ခြေခြင်းထဲကထွက်
လာတာ လားအား
ဘုန်းတော်ကြီးပါ
လား...

လားအား ဘုန်းကြီးမှာ... ကိုယ်ပေါ်မှာ
ဖြစ်နေတာကို ယူဆနေတာ...
ပစ္စုပ္ပန်အားမှာ ဘာကို ခြေမယ့်
ကြလေ...

အံ့ ပြီးရော...
ပစ္စုပ္ပန်တွေက
ဘုန်းတော်ကြီးကြို
ဘူး...

သူတို့ ဂူအောက်သို့
တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး
လားအားသိန်းကြီးမှာ...
တောင်ကြောအတိုင်း...
ဆင်းသွား၏...

ဒီလားအားကြီးက
ပုခုံးထဲမှာ သာထိ
လှည့်နေတာလဲ...

သူတို့က...
အဲဒီလို ပုခုံးထဲ
ဖြေတွင်းနဲ့ သားရဲတွင်း
တွေမှာ ထိပြီး တရား
ကျင့်ကြတာလဲ
လေ...

တိရစ္ဆာန်တွေက
အန္တရာယ်အေး...
ဘူးလား...

အေဟွာမိကတွေ
ဗိုလ်က... ဘယ်လို
အန္တရာယ်မှ မရှိဘူး
ဘူး...

ကချိုလိုရင်...
တွင်းထဲမှာ... နှစ်ပေါင်း
စုတ်ချီပြီး နေသွားလို့
ကယ်...

ထို့နောက် ဗဟုကောင်း
တွင်းထဲမှာ... ခြေထိသွင်း
လေသလို...

နောက်ထပ် သံ့ရက်မနီ...
ခါးထောက်ကြွလာအင်...
နှင်းဖုံးနေသောတောင်ကြော
ကြီးပေါ်သို့ ရောက်ရှိကြသဖြင့်...

တောင်ကြောပေါ်
ရောက်ရင်... မရသကောင်
ကို... လှမ်းကြည့်ရတာ
အော်....

ဒါဆို... ခါး
ထောက်နီ... ခြင်္သေ့!

နီ... ခြင်္သေ့ပေ
အော်... နှစ်ရက်
သံ့ရက်တောင်...
ကြာပြီ... အော်...

၂၅

ဒေါက်တာ မင်းထင်ကန်
အနည်းငယ် စိတ်ပျက်သွား၏...

အခု လွှမ်းခြပ်နေရတဲ့
တောင်ဟာ...
မရတာတောင်ပဲ...

စင်သုံးချောကြီးနော်
မကတောင်နဲ့ကားပဲ...
တောင်ပေါ်သို့ မမြှင့်ရဲတော့...
ဘယ်လောက်ကြိုးစား
မယ်ရဘူး...

မြန်မာနိုင်ငံက
ပုပ္ဖိုးတောင်နဲ့တူ
တယ်...

အခုရင်ဝန်းက
ဆိုရင်...ပုပ္ဖိုး တောင်မှာ
လေ့လာတွေ့မရှိဘူး

တစ်ပတ်တစ်ခါ
တောင်ပေါ်ကွယ်ရင်
ကြီးတွေ...လေ့တတ်...သောက်
ရင်...ခွယ်လို့မကတောင်
ရတယ်...

နေလည်းကောင်း၊ သိပ် ရောဂါကလေးအင်...
နှင်းမျိုးမှာ ငိုနေတာ လူသိလားလည်း...

ဟီ...နှင်းမျိုးကလေး...
လူကလေးကလေး...

အကောင်အလေး
ယူလို့အကောင် အရာ
ရှာမှ ဖြစ်မယ်...

၇၇

လေးက ခြင်းကလေးကလေး...
နှင်းမျိုးကလေးကလေး... ဟီလားလည်း...

သိရင်ရေ
ကပ်နေရာမှာ လမ်းဟာ
နေပေတော့မို့...

လမ်းခြစ်ကွေ့က... အာရပ်စ်ကို
မေ့ပြီး... ချိုင့်ကပ်နေတဲ့အပြစ်... လွှဲချ
လျှင်ကတော့မေ့ရင်...

ခေါက်ကပ်ကပ်... ကပ်နေတာမဟုတ်... လေကပ်ကပ်... ကပ်နေ
ကို... မကပ်မယ့်အပြစ်... ကပ်နေလျှင်က...

၇၈ ကောင်းကင် ကပ်နေတဲ့... မှီနေတဲ့
နေမယ့်...

အားအား၊ ခါးက ခြင်းထန်လာပြီ
အမှောင်ကလည်း မှီပြီး နက်နက်
လာသည်... ..

လေပြင်းနှင့် ဗီယော့အောင်...
ကျောက်စွန်းကို အထင်းဖွယ်
ကပ်ထားသည်... ..

အင်း... ငါ
ဒီအတိုင်း ဆက်နေရင်
လော့... နှင်းထူအောင်ကို
ရောက်သွားလိမ့်မယ်...

ရှေ့မှာရှိတဲ့
အက်ဂျေးထဲ
ထဲကနေထွက်မယ်...

အက်ဂျေးထဲ... မိရသိ... မရောက်
ရောက်မအောင် သွားဦး... သား...
လို့ကတိ... ...

ကံကောင်းလို့
နဲ့ဆိုဆိုရင်... ငါနားမံ့ဦး
လာမလာကတိ...

ကျောက်စွန်းပေါ်တွင်...ရပ်နေ
သော...ခြေချား...ထုံကျပြလာသည်...
လက်ချားလည်း ကောင်းကင်...နေ၏...

အာတန်ကြွားတော့ လေဖြင့်က
အနည်းငယ် လျော့လာသည်...

မိုက်တိုင်းရပ်မှ... သူ့ အခြေသို့
ထွက်လာခဲ့၏...

လမ်းပြ မိတ္တူနှင့် လေးငါးယောက်
မတွေ့ရတော့ပေ...

ကိုယ့်ကွေ့ကော့...
ဟောသွားပြီလားမသိဘူး
သူမရှိရင်... ငါ့ဘာလုပ်လို့
ဆက်လုပ်မိနေလဲ...

ရေပြင်ပေါ်မှာ... ဘယ်သူ့လို့
ဘယ်လောက်မှန်းမသိ ဖြစ်နေလဲ

မယောင်စင်
ဒီကပ်ညာခိုဖို့ နေရာရှာမှ
ဖြစ်မယ်... နို့နို့မျိုသွေးခါးခြံ
သေသွား နိုင်တယ်...

ဦးနားရန် လွှဲကပ်လဲ ရှာဖွေသောအခါ...
လံအားမလျော်စွာ သူပေါက်ကပ်ကပ်သို့
တွေ့ရသေးသတည်း... ..

ကလေးကလေး အကောင်အလေး...
တို့ထဲသွားရသတည်း... ..

ကျောဦးအိမ်ထဲတွင်
ပါလာသော စားစရာများကို
ထုတ်၍ စားလျက်သတည်း...

စားပြီးသောအခါ...
အိပ်ချင်သော်လည်း
လျှော့ပြီး မအိပ်ရပေ...

ထိုကဲ့သို့သော
ကောင်းကောင်း၊ အိပ်ချင်
သွားရင်း... သွေးစီးပြီး...
လျှော့လိုချင်သောအခါ
မဟုတ်ဘူး...

၈၄

အင်း... ငါ
တစ်ယောက်တည်း
ရှေ့လျှောက်ပြီး ဘယ်
ဖြစ်သလဲ... မလဲမလဲ
ဘူး...

အေးရဲသာ အေးဦး...
ဝမ်းပင်နဲ့ အေးရဲသာ...
ထဲမှာ... လိုက်နေရတာ...

နံနက် လမ်းပေါ်မှာ...
သူ့အကြောင်းထွက်၍... မရဘဲ
တောင်တက်သွား... လူမီးတွေ
ကြည့်လိုက်သည်...

မရဘဲတောင်တက်နေရာမှ
အလင်းရောင်ကို...
လက်ခံ ဖြစ်နေရ၏...

ငါ့ကို မှန်ကောက်ပြီး
အချက်အလက်အရပ်ရပ်
အဖို့ကို ရောက်တောင်
သွားမယ်...

၈၆

နားထိုင် လျှောက်လှိုက်...
တက်နေလျှင်... ခုန့် နှစ်လျှောက်
ရှိသည်...

အထိမ်းအမှတ်လေးတွေ...
အခုရက်လေးတွေ...
အခုရက်လေးတွေ...

ဒီမှာ...ထဲမှာ...
အခုရက်လေး...
ရက်...

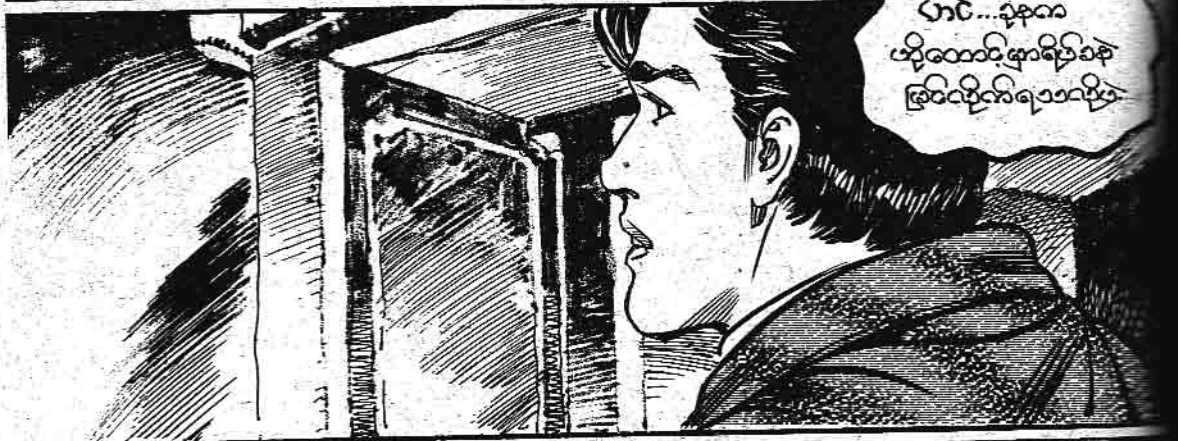
တောင်ကုန်းပေါ်တွင်...
တည်ဆောက်ထားသော
ကျောင်းများ...
အခုရက်လေးတွေ...

ဒီကောင်လေးက လူကောင်းလား...
ပြန်လေ့ရှိ... ချစ်မြတ်နိုးရမယ့်လား...

ဟင်... ခုနက
ဟိုထောင့်မှာရင်ခနဲ
ဖြစ်လို့ကပ်ရတာပဲ...

ဟေ့ဟေ့... ဘုရား... အခု...
အခု... အခု... အခု...
အခု... အခု... အခု... အခု...

ဟုတ်ပါတယ်...
ငါ့အသေအချာကို
ခြံဝဲဗိုက်ရပါတယ်...
ကော့... ဝိညာဉ်တွေများ
လာ... အသိ...

ဆိုယ့် ကျွေးကောနေတဲ့... မိခင်နဲ့...
အစ်ကိုရဲ့အိမ်ထဲမှာ...

ဟာ...
နံရံတွေ ခြိုကျနေပါလား...
ငါ့နေရာကို မကြိုက်ဘူး...
အိပ်လေ...

ကျောင်းဖို့ ကျောင်းပျက်ကြီး
ထဲတွင်း... ဆက်မဆက်သဖြင့်...
အခြားဘို့ ငြိမ်ထွက်လာစာ...
လေသတည်း...

အနီးအနားတွင် ခိုနားရန် လိုက်လံ
ပြောဆိုနေသည်... နံရံမှ ရေခဲတုံးကြီးများ...
ဖြိုကျသတည်း... ကျေနေလေ၏...

ရေခဲတုံးကြီးတွေ
ဖြိုကျနေပြီ... အခြား
ဘေးမှ...

အငြိမ်းကွင်း... အန္တိရယ်
များ... သံဃာ... ကျောင်း...
ပျက်စီး... ထဲသို့ တစ်ဖန်
ပြန်ထင်ရန်... အသံ...

အသံ... တစ်ခါ... သို့... ရောက်သောအခါ... မီး... လောင်ကျွမ်း...
မီး... မှတ်တိုင်... ကျောက်...
...

အံ့... မှတ်တိုင်...
တစ်... လူ... မှတ်တိုင်... မီး...
အသံ... ကျောက်...
တစ်...

ဟိုကောင်မလေး
ရယ်နေတာလို့မျှားလား
မဟုတ်...

သေချာအောင် ပွားကြည့်
ငြိမ်းလော့... ဘာမှ မတွေ့
ရဘူး... ..

လက်ဖြာ ဆီလွှာ
ကမရရှိဘဲရောက်ပြီ
ငါ့ကို လာနှုတ်တက်နေ
နေပြီဟုလား...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဒီမှာ ဒီမှာ ဆီလွှာက
က... ငါ့အတွက်...
ရတနာပုံစံပိုက်
တာပဲ...

မီးပုံသောတွင်း... မွေးသောရွာနှင့်... ဝက်ဥဟင်း
ကောင်းစွာ အိပ်ဖျော်သွားလေသည်...

နံနက်ပိုင်း၌...
အိပ်ရာမှ နိုးလာ
အင်... သူတောတွင်း
စာနစ်ကြောင်းကို
တွေ့ရ၏... ...

ဖွဲ့မလျှော့နဲ့ မာလာကောင်ကောင်
နေမယ်... ကံကောင်းနေတဲ့
ဖန်ကောင်...

ဖန်ကောင်းဆိုတာ...
ဦးဖန်ကောင်းဖူး
ရောဂါဝလာသလား...
မသိဘူး...

ထိုစဉ်... ကျောင်းသုံးဦးများ
ခြောက်ရလော့သည်...

ဟာ...
ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့
ဘု... ခြေဖျက်...

ကောင်းအောင်ရောက်
မှ... ခြေလှုပ်ကြည့်
လျှင်ကော... ကျောင်း
ပျက်ကြီး... မှာ... မှာ...
မှ... မှာ... မှာ... မှာ...
မှ... မှာ... မှာ... မှာ...

မည်သည့် ယဉ်ကျေးမှု ဖြစ်သော်...
နှင်းတောင်တန်းပေါ်တွင် အသက်မပါဘဲ
လျှောက်သွားလျက်ရှိသည်...

ထို့နောက် အထွန်မက်ဖောက်သော
ရေတံတော်ကြီးကို... သက်ဝင်စွာ
ထက်ရည်သည်...

တောင်ထိပ် ရေကန်သော
အင်္ဂါ... ဘယ်လိုဆင်းရဲနိုး
မယ်... ဖြစ်နေ၏...

ဖြစ်ရင်ရာဖြစ်တော့...
ငါလျှောချလိုက်တော့
မယ်...

အဆင်းလမ်းမှာ... သူ
အလိမ့်မော်ကလေး...
အောက်သို့ ဖြိုက်ကျ
သွားလေသတည်း...

တောင်အောက်ခြေသို့...
ရောက်လျှင်...

ရိုးသစ်တံတိုင်း ဆက်
လျှောက်လာခဲ့၊
လေစေ့စွာ...

ရှေ့နားမှာ...
အသံကြားတယ်...
ညှပ်ညှပ်...ညှပ်ညှပ်...
ဟဲ...

အသံ ကြားရတာကို... အရံတို့
က... လျှောက်လာခဲ့...စေ့စွာ...

ဟာ...
နင်းတွေနဲ့နောက်...
ရောက်လာတာ
ပါလား...

အနားရောက်၍... အသေအချာ
ပြုတ်ပျက်သောအခါ... သက်တမ်း
ဆုံးသော... မိတ္တူ ဖြစ်နေလေသည်...

ကိုမိတ္တူ...
ကိုမိတ္တူ...

သုခေါသံကြောင့်... သက်တမ်း
လောဠိ... မိတ္တူ အုတ်ဂူသို့
လာသည်...

ဟင်... စာရာ
စာရာအသံသို့
နော်...

ကွန်တော်
ဘာမှ မဖြစ်ဘူး... ချစ်ဗျား
ဘာဖြစ်နေလဲ...

ကျွန်တော့်ဖူးဖူး
အစ်ကိုရဲရဲကားကလေး...
အဖေ့အဖေ့လည်းကောင်း
ကလေး...

နေရောင်ခြည်ရသော နေရာထဲ
မိတ္တူကို တွေ့၍ ပေါ်ပွားလျှင်ကလေး...

ကျွန်တော့်ဖူးဖူး
အစ်ကိုအစ်ကိုကလေးက
အစ်ကိုရဲရဲကို ဆေးတည့်
စရာကောင်းအောင်...

ဒီမှာ သဘာဝ
လေးဖြစ်သောပစ္စည်း
ပါကလေး... ချီးကောက်နှစ်ခြင်း
အောင်ပစ္စည်း ဖြစ်ပါ
ကလေး...

ရေစိုက်ရင်း... မြေကုန်နေသဖြင့်... သီးသေသက်မြေနှင့်...
ချော်ပိုက်... ရှေ့သေသေသေ... ..

ထိုအခါမှာ... မြေကုန်နေသဖြင့်... မိတ္တူ... နှုတ်ကော်ရာကို
ခွဲ၍... အသက်နှင့်... ပေးလိုက်သည်... ..

ထိုအခါ... အေးတိုက်ရန်
အသက်... ဝါးသစ်တို့နှင့်
ရေနှင့်... ကျွဲငါးကပ်သည်...

ထိုနေ့က ဆိုးဝေဝေဖြစ်တဲ့ ဗြိတိသျှ
တိုက်ရဲ... မိတ္တူနီ အဖျားရောဂါ...
သက်သေသွားလေတော့... ..

ဒေါက်တာမင်းတင်ကောင်း...
နင်းနင်းတိုင်းတိုက်ရဲက အခြေ
အဖျားကို ခြေခြေတိုက်သွား...

ကျောင်းဖုန်း
ထဲမှာ... မီးခုံရိက္ခာ...
ကွန်တေန်ကောင်း
သွားတယ်...

ကွန်တေန်က
သတ်မေဇွဲ၊ ဆောက်
ထဲကို... ကျသွားတယ်
ဆရာ...

BURMESE
CLASSIC

ဆိုးတာက...
ဗြိတိသေ့ရဟတက...
ကွန်တော် တောင်ခြေ
တစ်ခုကိုရောက်
နေတယ်...

ဟုတ်တယ်
ကွန်တော်ကိုလည်း နေ့
ရက် စွမ်း ဇာတ်ရုပ်တွေက
ကယ်တင်ပေးနေတာ
ဖြစ်တယ်...

STRANGE
CLASSIC

ယင်းမြစ်ဖွဲ့ကို...
ချိုးတောက်တက်စု
ရပ်ပေးပြီး...ခရီး
ဆက်စဉ်မှာ...

အဲဒီ ရေခဲမြစ်ဟာ...
မရေကတောင်အသွင်းက
ဖြတ်ပြီး... ဗြဟ္မဗုတ္တရ မြစ်က
ပေါက်ကယ်လို့ ကြားဖူး
တယ်...

မျက်စိကလည်း မြင်နေ
ရတာ အဲဒီမြစ်ကြီးကို...
ပေါက်ကယ်ထားတာကို
ငေးကြည့်နေတုန်း...

BURMESE
CLASSIC

ကွန်တက်ကို...
ဖွဲ့နယ်နဲ့... ကံကောင်းကို
စမ်းသပ်တဲ့... နောက်ဆုံး
အသက်အခဲ ဖြစ်မှာပါ...

မအိပ်မနေ
သွားရင်တောင် နှစ်ရက်
လောက် သွားရမယ်...
ဆရာ... ခံနိုင်ရည်ရှိပါ
မလား...

စွဲကုန်ရမှာပေါ့...
ဆီဖျားက ခွဲအနာနဲ့
လျှင်ကလျှံ ဖြစ်ပါ့မလား...

အာဟာရက...
လျှင်ကလျှံကတော့
မရဘဲတောင် ခြေကလျှံ
ရတဲ့ ဆရာအထိ ဖြစ်
ရမှာပေါ့...

ဒါဖြင့် ဆီဖျားက
ဆက်မလျှင်တော့
သွားလား...

လွန်တောင်
တစ်ပါးလွှဲလျှင်
ဒါမယ် အတွင်းစစ်က
လူတွေ အတောတူမလှ
တော...မဟိတ...

အတွင်းစစ်က
လူတွေဆိုတာ ဘယ်သူ
တွေကို ခြောက်လှံ...

မရောက်တောင်
အတွင်းက မုန့်လိတွေကို
ခြောက်လှံ...သူတို့လက်မခံ
ရင်...လွန်တောင်ကို ဒီအင်
တောင်...ရောက်မလာ
ဘူး...

ရေပြင်ပေါ်
ဖြတ်ဖက်တဲ့ရင်...
ညီအစ်ကို ဖြတ်ကာ
အကောင်းဆုံးပဲ...

ညီအစ်ကိုဆိုရင်...
ရေပြင် အဖော်ဟု
မကွဲဘူး...

ထိုအခါက ရေပြင်အစပ်၍... ကျောက်ကု
လက်ကိုင်... မိမိ၏အနားယူရာပိုင်းကြွယ်...

ဒီလိုရော့ လူဖြီးသေတာအင်...
ငါလောသော အစားအသောက်
များကို အကုန်စားသောက်
လိုက်ကြတာပဲ... ..

ဟဟဟ...တွေ...
အကုန် တားခဲ့မှာဖြစ်ပေမယ့်
ဆရာ... ဆရာများရဲ့...
အန္တရာယ်ရှိတယ်...

အလင်းရောင် ပျောက်
သွားတာနဲ့... ရေငြိမ်းပေါ်
ဝင်တဲ့ ဖြစ်ကြတာပဲ...

လမ်းပြမိတ္တူအတိုင်း တုတ်တက်ချောင်းဖြင့်...
ချော့ပြင်ရာမှ ခေါက်ပြည့်ပြီး ချော့
ဆံသွက်သွက်သွားနေသည်... ..

ကွန်တော်နောက်
က...လျှက်နော်..
ဆရာ...

တချို့နေရာများတွင် မြန်ကွဲအသံ
ဖောက်ပြီး ကွဲသွားလေသည်...

ဒီလို နေရာမျိုး
ကိုသာ နင်းမိရင်...လူ
အောက်ကျ သွားမှာ
ပဲ...

ဒီနေရာမှာ...
မှန်ကောက်လို့ကန်ရင်
သေရ...

မိတ္တူ ခြေထောက်အထိပ်...
မှန်ကောက်လို့ကန်လေသည်...

ကဲ... သကာ
နားကြည့်... ပို
လုံခြုံနေရ...

စေ့စွာ ထိုင်နားကြည့်... အနည်းငယ်ပါသာလေ...
အစားအစာများကို လှက်စား ကြသည်...

သီးနှံများကြီး
ပိုမိုအေးလာတယ်
နော်...

ဖျတ်တယ်
သေရ...

လမ်းပြ မိမိတို့ရောက်
မယ်က... ဘယ်လိုကောက်
သွားကြမလဲ လို့မိသွား

ကောင်းကောင်း
နက္ခတ်တာရာတွေကို
ကြည့်ပြီး သွားရင်
ရယ်တယ် ဆရာ...

ဟိုတို့ နက္ခတ်များကို
ကြည့်ပြီး လေ့လာ
လာရဲ့နဲ့... ဘုန်းတော်တို့
ကောက်လာသောအခါ...
နှင်းပွား ဗိုလ်များလား
လေသတို့...

သီးနှံတွေ
ပိတ်ပြီး ကြွယ်ရောင်
တွေကို... မဖြင့်ရတာ
ဘူး...

ရစ်နေလို့တော့
မရဘူး ဖုန်းပြီးလျှောက်
ပြန်ရမယ်...

ရစ်နေလို့ကရင်
သွေးစဲပြီးသေးသွား
နိုင်တယ်...

နောက်တစ်နေ့ နံနက် မင်းဝါနီအမျိုးကွင်း... လေက ပိုမို၍ ငြင်းဟောသလို... ..

အာရုံအာရုံ
တော့... သိပ်မကောင်း
တော့ဘူး ဟာရဲ့...

နှင်းနှင်းဝိုင်း
ကျတော့မယ်တင်
တယ်...

ဘယ်လို
လုပ်ကြမလဲ...

ဖြစ်နိုင်သမျှ
မြန်မြန်သွားလျှောက်
ပေးတာနဲ့...

နှစ်ယောက်သား
မဖြုတ်ရုံတမယ်...
သိပ်ပွက်ပွက်
လျှောက်ကြရမယ်...

ဟာ... ကိုယ့်
လုပ်... လုပ်ပါနဲ့...

ကျလေ့ကျယ် ဖြစ် သော ဇာတ်ကား
ဆင်းတင်ကျော်ဖား မိတ္တူ ခွဲဝေရမယ်...

အဖေက ငြင်းထန်လှသဖြင့်
ရှေ့တစ်လှည့်ကိုးကွယ် ဖြစ်ရ
လေသည်...

ထိုအခိုက် အင်္ဂလိပ်တပ်သားတို့က... ရေခဲမြစ်ကွေ့ဖြင့်...
အောက်သို့ လွှဲလျ သွားလေတော့သည်...

ရေခဲမြစ်အောက်သို့ ရောက်
သွားပြီး... သူ့ ဘာသာလမ်းသွား
လေသည်...

သူ့ ခြံကပ်ရင်း... အထိရောက်အောင်
အာပါ... အထိရောက်အောင်... အထိရောက်အောင်...
အံ့... အံ့... အံ့...

ငါ့ဘယ်လိုလုပ်ရလဲ...
ရောက်နေပါလိမ့်...
ရောက်နေပါလိမ့်...
အေး... အေး...

အေး... အေး...
အေး... အေး...
အေး... အေး...
အေး... အေး...

မီးရှို့ကာ ကြိုထားသော ဆီဝါးဝံ့
ပြောင်ပြောင်နှင့်... လျှော်ပြီး ဝတ်ယောအင်
သူတို့ ရောက်လာအံ့... ..

အထိအတိရ
ခြံလား...

ဟုတ်ကဲ့၊
အိမ်အားကတည်းက
လဲ...

ကျွန်ုပ်
လားအားလျှင်
ရပါပြီ...

ထိမက်
ဘုန်းကြီးလား...

ဟုတ်ပါတယ်...
ကျွန်ုပ်တို့... ထိမက်
ဘုန်းကြီးပါ...

ခြေမိုးတဲမှ အရည်များကို...
ခွက်ထဲထည့်ပြီး သူ့ကိုက်ဆီး
ပေးသတည်း... ..

ဒီစော့ရည်ကို
သောက်လို့ကိပါ...
သိကုန်းအာရေ
ကောင်းလားပိမိ
အဟိ...

စော့ရည်ကို သောက်လို့ကိရ...သူ့လက်ကိုင်လုံး
မုခ်နဲ့နိန်း ဖြစ်သွားသတည်း... ..

၁၁၇

ဝါမက်သန်းကြီး အငြိမ့်သို့
မြန်သွက်သွားသတည်း... ..

ကျစ်ဖြစ်
အောင်ကိုကျသွားပြီး
ဒီရုတ်ကို ငါ့အဖေလို
ရောင်နေရတာပဲ...

ဒီထိအက်ဝန်းကြီးက...
ကယ်ထားတာ ဖြစ်မယ်...
ဒီနေရာက အဖေနေရာပဲ
မသိဘူး...

၁၁၆

သမီးဖြစ်တာရော
အဖေကိစ္စ ရှိနေလား
မသိဘူး...

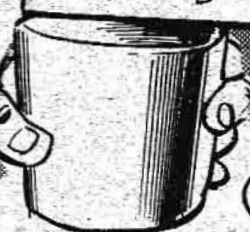
သုတေသနမရှိဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်
ဆက်သွယ် ဝတ်ကြီး... ဟိမဝန္တာတန်းကြီး
ပြန်ဝင်လာသည်...

ရော့...
ဒီအဟောင်းရင်က
လှိုင်းပါ...

ဟိမဝန္တာတန်းကြီး ပေးသော နှစ်နှစ်... ဗုဒ္ဓဘာသာ
အာရုံစူးစိုက်သည်...

ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်... အာဟာရအောင်
ဆောင်ရွက် ယဉ်ကျေးစွာ
ရှိပါပြီ...

ဗုဒ္ဓဘာသာကို
လေ့လာပါ... နှစ်နှစ်... ဟိ
မဝန္တာတန်းကြီး
ပါပြီ...

ဝမ်းခြေညှိပြီးလျှင်... ထောင်ခြံ၍
အိပ်ရန်ကိစ္စမှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ဟင်
အိပ်ပျော်သွားလေသည်... ..

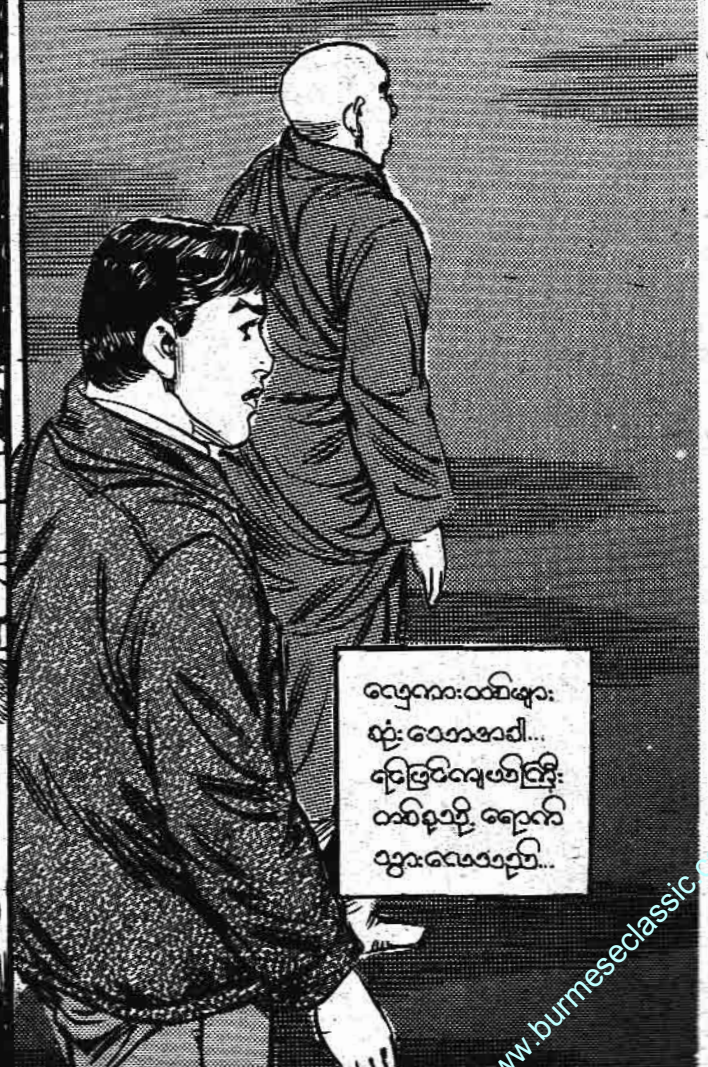
နောက်တစ်နေ့... တိဗက်သမားကြီး
လာ၍... ဗုဒ္ဓစိုးဝေရာသပြည်...

လူနွယ်နောက်ကို
လိုက်ခဲ့ပါ...

ဇေယျကားထပ် တစ်ရာကျော်အိပ်ပြီးသော...
ကျောက်ဇေယျကားထပ်အတွင်းတက်သွား
ရလေသည်...

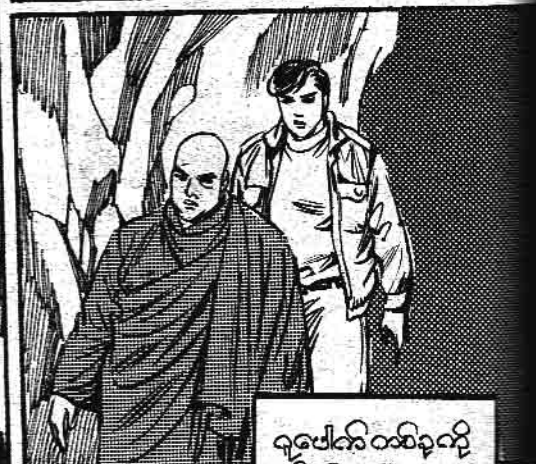

၁၂၁

ဇေယျကားထပ်များ
စဉ်းပေးအာချီ...
ရင်ဖြတ်ကျယ်ကြီး
တစ်ခုဟို၊ ရှောင်
သွားလေသည်...

ရင်ဖြူပေါ်တို့ ရောက်သောအခါ...
အပေါ်တို့ ဆော့ကြည့်မိလို့ကလေး...
တောင်နံရံတွင် ရုပ်ပေါက်များကို
တွေ့ရသည်... ...

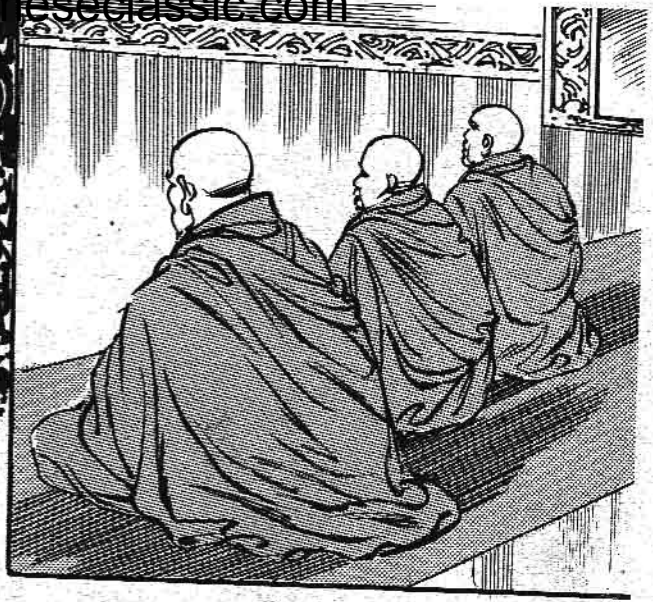

ရုပ်ပေါက်တစ်ခုကို
မျိုးဝင်းကြည့်ရာ...

ကျယ်ဝန်းသော စိုးမကျယ်
ခြံတံစုတို့ ရောက်သောအခါ...

အွတ်းတြီးကို ထွင်းထု ဗုဒ္ဓကောသလား
သော... ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားကောင်းတစ်ဆူကို...
အု ဗုဒ္ဓကောရအိ... ..

ထိုသူ တစ်ဆူ လမ်းကြောင်း အတိုင်း ထိခွားရာ...
တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် အာရုံများကို ကြည့်ရှုသည်...

အာရုံများထဲတွင် တစ်ခု
ဘုန်းကြီးများ ထိုင်နေသည်...

ထိုအခါ အဆန်းတစ်ဆန်းကို... တိဗက်
သန်းကြီးက တံငါဖွင့်ပေးသည်...

အဲဒီမှာနေမှ
ရှိတယ်... သာသနာရေး
ဦးတော့ အခြေခံကို
ထွက်လာပါ...

ဟိတိုး ခွမ်းနယ်နေသဖြင့် ရေချိုးလို့ကင်း
ပေါ့ပါးလန်းဆန်း၍ သွားသည်...

အခုမှပဲ...
နေလို့ကောင်းသွား
တော့တယ်

ဗြဝင်းပေါက်ဖူး...သူ
ဖောက်သို့ ငုံ့ကြည့်ပြီး
အံ့ဩသွားရလေသည်။

သစ်အံ့ဩသွား
သတင်း...

ဟုတ်တယ်၊
ကွန်ဗော်ရောက်နေတာ
တောင်အမြင့် ခြံ့ပေါ်
မှာပေါ့...

ကောင်းပြီဟာ
ရွာရဲ့ပထမလား...

ရွာမရှိပါဘူး...
နေထိုင်ကြဖို့အတွက်
ပါလာမယ်...

ဟင်...
ဒီကောင်းကင်...

လူသူ
မရောက်နိုင်တော့
မရောက်တော့ဘဲ
ပေါ်လာမယ်...

သူ အလွန်အံ့ဩလို့သွားသည်...
မရောက်တော့ဘဲ... ရောက်ရင်...
အသက်အသိမျိုးစုံလို့ သူ့ဗြတ်
ကောက်ခဲ့ရသည်...

ဟာရတော့ အဖြေကလေးတစ်ခု... အခုက
တောင်ပေါ်ပေါ်... ရောက်လာတဲ့အခါ...

ဒီတောင်ပေါ်ကို
ရွာကလူတွေလာ
သလား...

ဒီတောင်ပေါ်ကို
တက်တဲ့အခါ... အခုတော့...
သုတေသန... အခု
ပါ...

ဒါနဲ့...
ကွန်တို... တစ်ခုလုံး
ရောက်လာတာ
လဲ...

သစ်ကို
ကွန်တို... တစ်ခုလုံး
လမ်းကတော့...
ပါ...

ထိုအခိုက်မှာပင် ခေါင်းလေးထီး
သံကပြီ... ကြွားရလေသတည်း... ..

ဘုရားဝတ်ပြုလို့
အမျက်လေးခေါင်းလေးထီး
ထိုးနေပြီ... နောက်က
လိုက်နေပါ...

ဆိုးမလှိုင်းထဲဝင်...
ကလေးဘုန်းကြီးများ
ထိုင်နေကြသတည်း...

ဆရာတို့ စာပေကိုဖတ်၍ ကြိုး ဖြိုဖြတ်
သော... တိဗက်တို့ကြီးတစ်ပါးတစ်ယောက်
လေသည်...

တို့ကြီးတို့ကြီးက ဘယ်ဘေးချောင်းလေးများကို
မီးရှို့ပျက်သောတော် တစ်စုံလုံး ဖြစ်ကြသော
လေသည်...

တိဗက်တို့ကြီးများ ထာဝရဖြစ်...
ဘုရားတော်ပြု ရွတ်ဆိုကြလေသည်...

၁၂၉

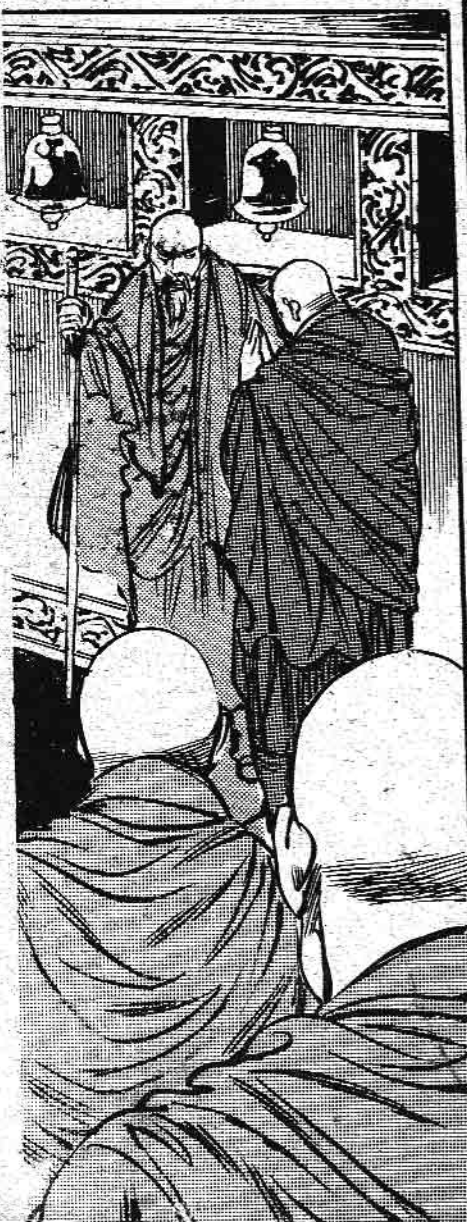
ဘုန်းကြီးအိုကြီးက...
ခေါင်းဆောင်းလေးကို
တီးလွှဲစရာပေါ့... အသီးသီး
ဗြဲနဲ့ထိုင်ကြည့်အောင်... ..

သူ့အား ကယ်ထားလေ
တိရစ္ဆာန်ဘုန်းကြီးက ဘုန်းကြီး
အိုကြီးအနားသို့ လာသွား၏...

ဦးကော သူ့ထံသို့ ဗြဲနဲ့လာအောင်... (၁၃၀) ...

အစ်ကို...
ဆရာတော်ကဆို
နေပါတယ်...

သိ...
ဘယ်အခါကလေး
သေ...

ခြောက်မည်က
ပါ... ကျွန်တော်
ခြောက်မည်မို့ပါ...

ဗုဒ္ဓဘာသာ
ကိုလွယ်ကူစွာပြောပြ...
ဘာကြောင့် ဒီနေရာကို
ရောက်လာရတာလဲ...

၁၃၁

ဒေသန္တရမဟာသုတာ
ရှာဖွေဖို့ ရောက်လာ
တာပါ...

လက်ကိုင်သံတံဆိပ်မှာ သူတို့ဆီသို့လာသော
တိမာကတန်းကြီး ဖြစ်လေသည်...

လမ်းမှာ...
ဒွက္ခအမျိုးမျိုးတွေကြုံ
ခဲ့ပါတယ်...

သိပ်ဒွက္ခ
ရောက်နေတာသိလို့
လက်ကိုင်ကလေးဆိုသွား
လို့ကတော့ပါ...

ဒွက္ခဆိုတာ...
ကိုယ်တောတောကြမယ်
ရှာယူကြတာပါ...

ကျွန်တော်
အဖေကလည်း ကလေးတင်
ဆေးတဲ့အထွက်ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်...

ကျွန်တော်
ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ
ဆိုတာကိုလည်းလမ်း
မှန်ပေးပါဦး...

အလှူအတန်း
ပေးရင်ပါတယ်... ဒါပေမယ့်...
အခုလို ဆောင်းရာသီမှာ
ခရီးသွားလို့ မဖြစ်နိုင်
ပါ...

သွားရင်...
လမ်းမှာပဲ အေးအေး
ခြုံငုံနေမယ်...

ဆောင်းရာသီ
ကျန်တဲ့အထိ... ဘယ်
အခါ... နေရမိရ
မယ်...

ကျွန်တော်
ဒီမှာ ဘာပဲလောက်
ပြောပြတာနဲ့မှလည်း
မသဘောတူ...

သုံးလေးလောက်
ပါပဲ... နွေဦးပေါက်ရင်
သစ်ကို ပြန်ပို့ပေးပါ
မယ်...

အစ်... ကံကောင်းလို့
ဒီလို ရောက်လို့ရောက်
ခြင်းမှာ... စုံအောင်လေ့လာ
ရမယ်...

သစ်ကို သတိ
ပေးချင်တာက... ဒီမှာ
နေတဲ့အခိုက်... ကျွန်ုပ်တို့
ခွင့်ပြုတဲ့နေရာတွေကို
သာ... သွေးလွှဲရပါ
မယ်...

ကန်ပီသတ်ထားတဲ့
အရည်တွေကိုသွားရင်...
သက်အန္တရာယ်ရှိနေပြီ...
အသက်ဆုံးရှုံးဖို့ ငြိမ်
ငမိနေမယ်...

ထိုနောက်... ဘုန်းကြီးလက်ကား သူ့ကို
ထား... စားသုံးသွား... ခေါ်ဝေါ်သွား... သတိ...

အကားအကားများမှာ အသက်သက်သွက်
အကားများသာ ဖြစ်သတိ... ...

မရောက်တော့ပေါ့ဘဲ... နေရအောင်...
အထွန်းပင် ဖုန်းရိုင်း... ခွေစရာကောင်း
လှအောင်...

တရားကရင်...
ဟေ့... ဘုန်းကြီး...
များ... နေအောင်...
တစ်... ဘာမှ...
ဟေ့... ...

အင်း... ဦးမောင်ကောင်း
တစ်ယောက်... အေး...
နေလေ... အေး...
ကောင်း... မှား...

တစ်ခါတစ်ရံ ဘုန်းကြီးလေးက
လာပြီး ဘုန်းစကားပြောပေးတယ်...

ခါးမထဲမှာ
ရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
က... ရွှေရောင်ထိလောက်
နေတာပဲနော်...

တစ်ခုလုံး
ရွှေခွက်ရုပ်ပွားတော်
တာပါ...

ဒီလောက်ကြီးတဲ့
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ဆို
တော့... ပိယာဘိနိ
အတော်များများ...

၁၅၅

ပိယာဘိနိ
တစ်ရာတော်ရှိပါ
တယ်...

မိဘတာပျို
အာရုံစူးစိုက်နေတာ...

ဆရာတော်
တစ်ပါးက... နှစ်ပေါင်း
တစ်ထောင်ကျော်ကတည်း
လုပ်ခဲ့တာပါ...

မိဘတာပျိုများက
ရွှေတွေ ဘယ်ကရ
တာလဲဟင်...

ရွှေဆိုတာ...
ကျွန်တို့ အတွက်က
ခဲက... ကျောက်ခဲဟာလဲ
ပေါ့ပါတယ်...

ဒေါက်တာမင်းထင်လေရင်...
အလွန် အံ့ဩရဉ်ကတည်း...

ဒီကောင်ပေါ်မှာ
တွေ့လေကတည်း...
ရှိရဉ်လား...

မေ့ရင်ပါဘူး...
တွေ့ရဉ် လုပ်ပုံရင်
ရပါတယ်...

ဘုန်းကြီးရော
တွေ့ရဉ်အောင်လုပ်
ကတိပါသလား...

ကွဲနဲ့ အလုပ်
ကတိပါ... လုပ်ကတိ
လား... ဘုန်းကြီး အချို့
ရှိပါတယ်...

ဒါဖြင့်...
အဲဒီမှတ်တမ်းတွေ
ရှိမှာပေါ့...

ရွှေမြစ်အောက်
ပြင်ပစ်ဝဲမှတ်တမ်း
ဗုဒ္ဓမြင်းနဲ့စေးရည်တွေကို
တစ်နေရာမှာပျိုးခွက်
ထားပါလား...

စရာကသံယိုတာ
ဆေးကျန်ရော... ဒီရဲ့
ထဲမှာ ရှိပါတယ်...

စရာကသံယိုတာ
ဆေးကျန်အပြင်...
အပြားကျန်တွေလည်း
ရှိပါတယ်...

တစ်ခု... အိပ်ချောနေစဉ်...
အသံအမျိုးကို ကြားရသဖြင့်...
သူ လန့်နိုးလာသည်...

သူ့ဆူညံသံနဲ့...
အငြင်းပွားတာကြောင့်
နေထိုင်တဲ့ အိပ်ခန်း...
ထွက်ကြည့်မိမိ...

လူတွေ
အဝေးကင်းပါလား...

ခေါက်ကပ်ထားတဲ့အခန်းက
နောက်ပေးတင်ခဲ့၍ လိုက်လံရှာ...
သည်...

ဘုရား ဝက်ခြံသည် အဆုံးထဲသို့
အလောင်းကို ထမ်းသွားပြီသည်...

အလောင်းကို သူတစ်ဦး
သောအားဖြင့်... ဘုန်းကြီး
နှစ်ပါးနှင့်အတူ သာသနာ့လက်
ဘုန်းကြီး ထွက်လာသည်...

၁၄၂

သုန်းကြီးအုပ်ကြီးက လူသေ
အာလေးက...ရှေ့တွင်...အဝတ္ထုတိုင်းများ
ထွန်းညှိပြီး ခွာချစ်နေသည်...

ယခု သေဆုံးသွား
မိသားစုသည် ဤအခိုက်တွင်
ရှိပါက... အခန်းတစ်ခုတွင်
လောပူပါ...

ကွန်ပီတို
မိသားစုကြောသံကို
နားထောင်ကြလေဟ...

မျက်စိလည်း
နေသော မိသားစုကို
လမ်းကြောင်းပါရောက်...

ဒီးတိုင်မှ ဒီးတိုင်အား လွှတ်ပေးသွားသည်...
ဝိညာဉ်အား ရောက်လာသလောဟု သူ
တွေ နေမိ၏... ..

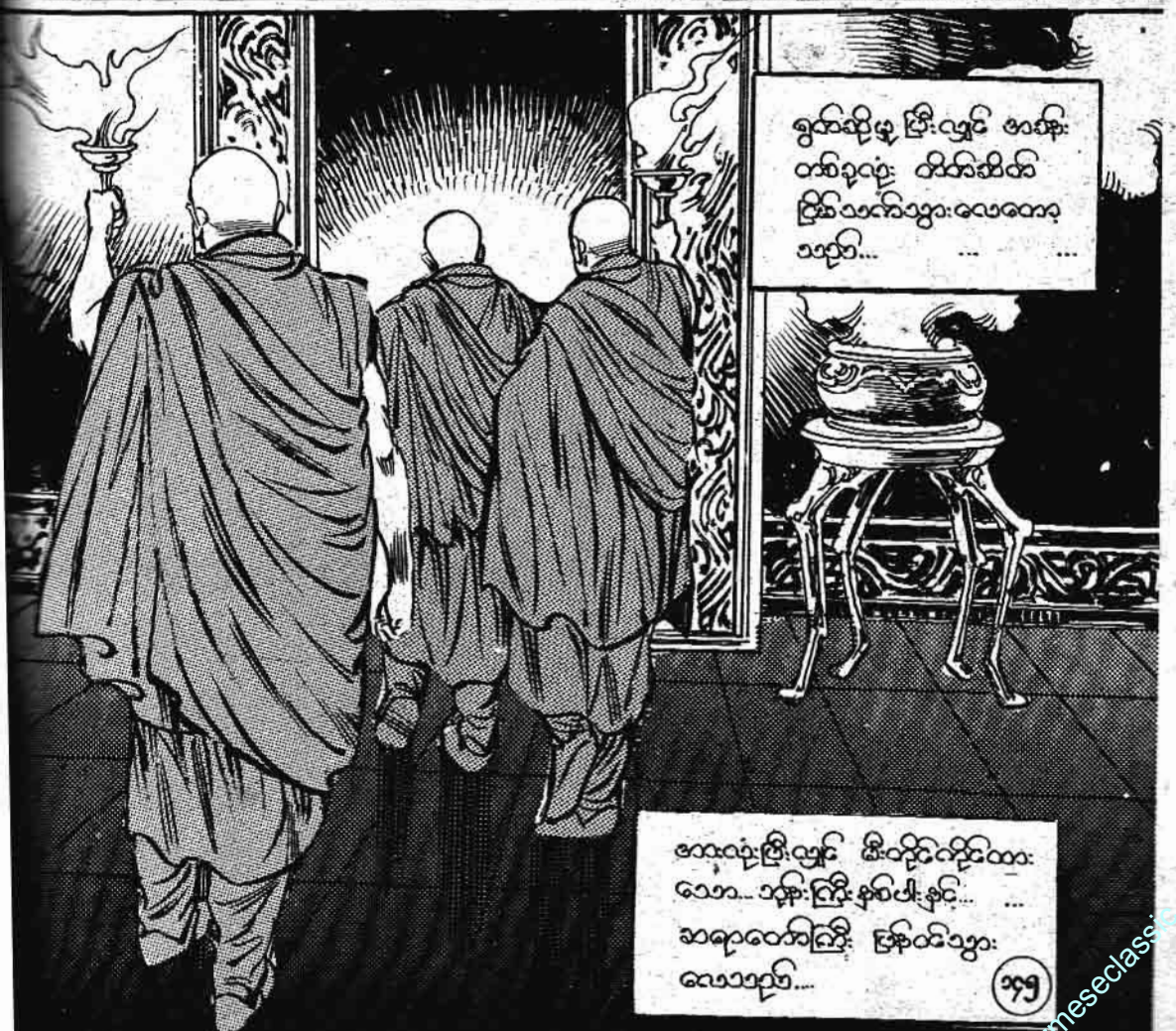
ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့
ညှိနေရာသို့ လာကြ
လော့...

သူတို့မှ... ထို
လေဟင်သွားခြင်း
ကို... သူတို့ထံ
ရောက်မိသည်

ဟင်တို့ မှာ...
အားလုံး စရာမရှိကြတော့
ဗြိ... ဟင်တို့အား လွှတ်
ပေးကလေး ဖြစ်လေသည်...

ဝိညာဉ်တွေ
ထိလာကြပြီလား
လား...

ထိုနောက် ရုပ်တုများ ဝေးဝေးပြီး
ခွက်ဆို နှစ်သက်... ...

ခွက်ဆိုမှ ငြိမ်းလျှင် အေးစိုး
တစ်ခုလုံး တိတိဆိတ်
ငြိမ်းသက်သွားလေကော
သတိ... ...

အေးလုံးငြိမ်းလျှင် မီးတိုင်ကိုယ်ထား
သော... သနားခြင်း နှစ်ပါးနှင့်...
ဆရာတော်ကြီး နှစ်ဝင်သွား
လေသတိ... (၁၅)

ဆရာတော် လွန်သွားသည့်နင်း... သုံးကြီးများလည်း...
လူသေအလောင်းကို ထမ်းပြီး အဆုံးထဲသို့ ထဲသွားကြ၏...

တောင်တန်း၏ထိခိုက်...
လည်း...သို့တို့နောက်မှ...
တိတိတဆိတ် ထိခိုက်...
လျှောက်သွားလေသည်...

ဘုန်းကြီးများသည် အလောင်းကို
မြေအောက်မြှောက်ပေးထားပြီး
သတ်ပွားကြသည်...

ဒေါက်တာမင်းထင်လျက်က
ဆက်မပြတ်တော့ဘဲ... သူ
အဆုံးသို့ ဗြဟ္မာနေပြန်၏...

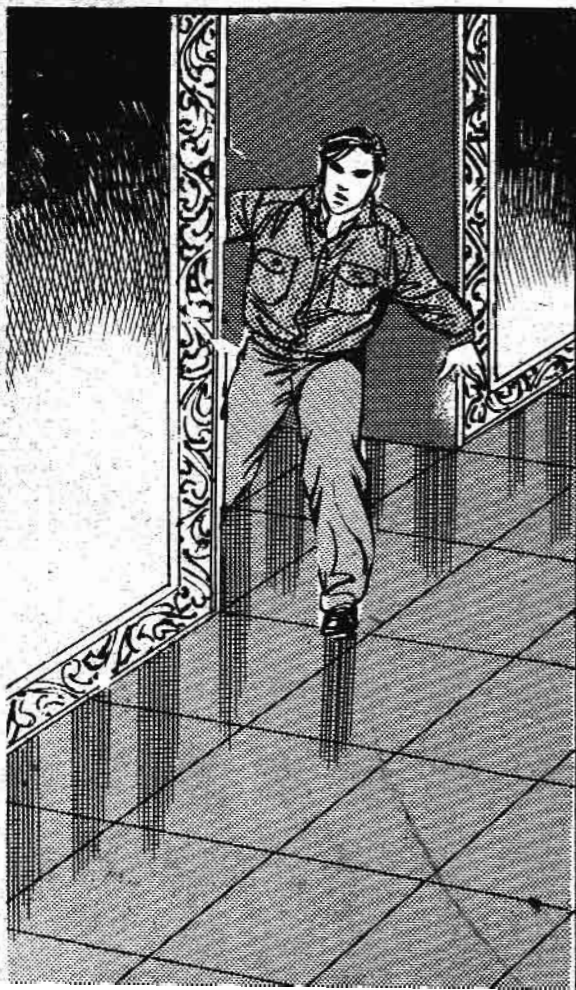
ဘုန်းကြီးတွေ အမိကဲ့...
အချိန်လူနဲ့ မြေအောက်
ဆင်းသက်ကြသည်
မဟုတ်...

သုလဟာသ အာရုံစိုက်ကြည့်
လျှောက်ရာ... သန်းတောင်လေး
အာရုံစိုက် ပြောနေပေမယ့်...

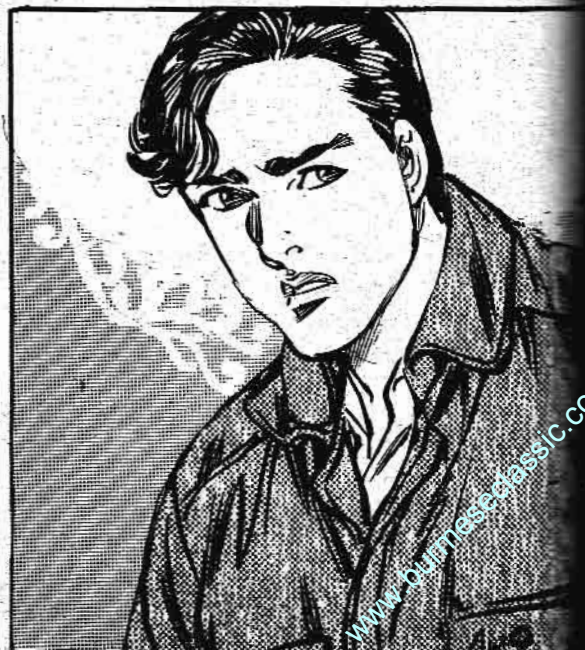
ဒီအာရုံစိုက်
သန်း... ကြီးတွေ... ရှက်...
တစ်နေ့ကြည့်မိ...

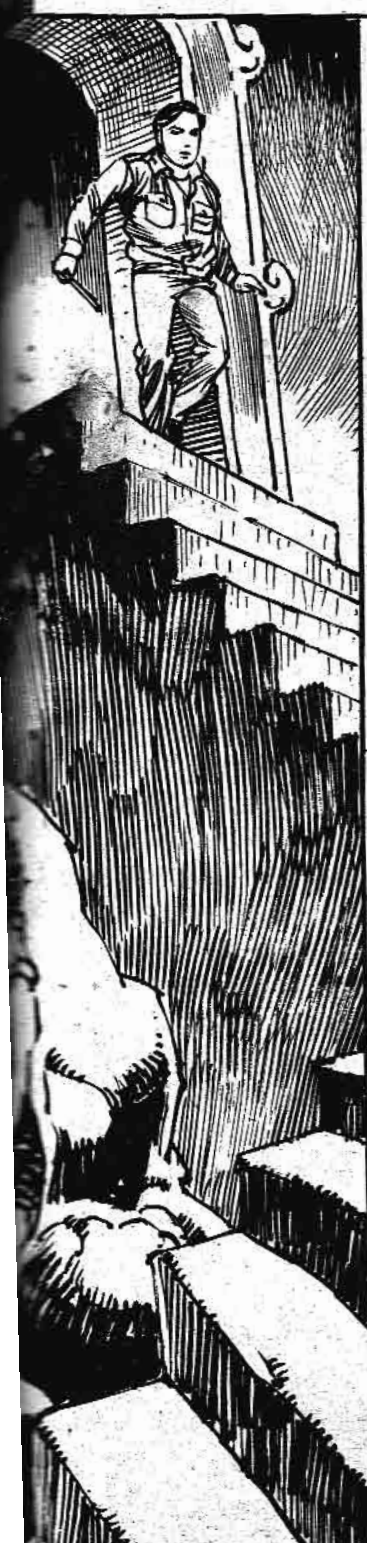
အပြင်ဘက်တွင် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက်
ရှိသည်။ သန်းကြီး တစ်ပါးမှ မတွေ့ရပေ...

သုလဟာသကို ဖြတ်ပြီး အသုံးတစ်ခုထဲကို
တင်လျှောက်သည်...

မြေအောက်သို့ ဆင်းသော...
လျှောက်ထပ်များ အတိုင်း
ဆင်းလာခဲ့သည်...

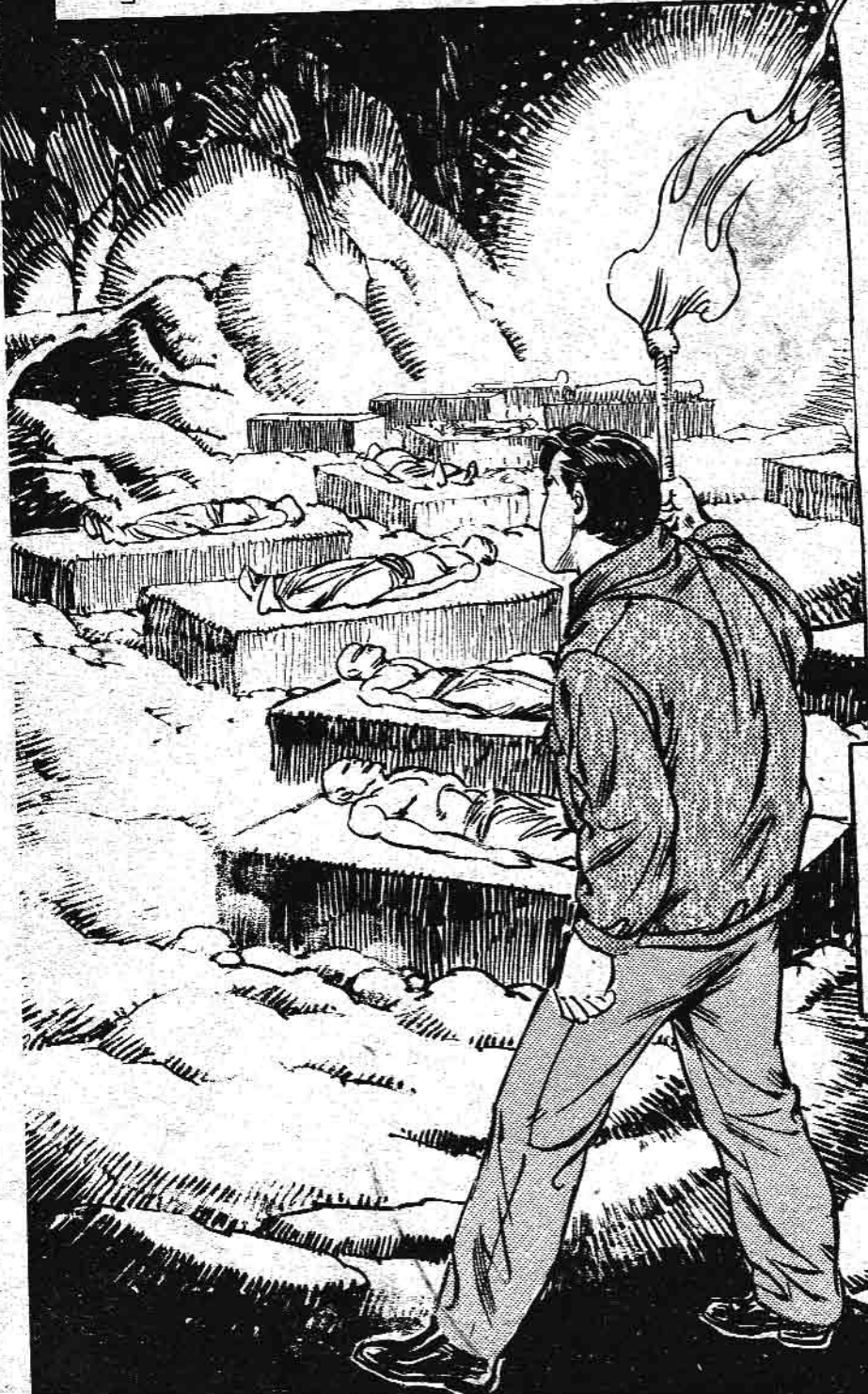
လျှောက်ထပ် အဆုံးရောက်
ဖူး... လက်ကောက် ခြေထောက်
ခြေညှိမပြုနိုင်...

အဆုံးအစန်းတွင် ရောက်သော်
လျှောက်ထပ်များကို ထပ်တွေ့ရ
ပြန်သည်...

မှိုင်းလှေကားအတိုင်း ဆင်းလာရာ အဆုံးတွင်... စိုးမလှေထဲသို့
တက်၍ အတိုင်းသို့ ရောက်သွား၏... အဆုံးထဲတွင် ကျောက်ခုံများ
ပေါ်၌... အလောင်းများကို တင်ထား၏...

အလောင်းများမှာ
မေ့ပါးသွားကာ...
တစ်ခုတည်းကလေး
မရှိပေ... သူ့အဖို့
အိမ်နေသလို
အလားပင်...

အဖြူတက်တွင် လူသံ
ကြားယူခြင်း... စုံတစ်ခုနဲ့လား
တွင်... သူတစ်နေ့လျှောက်ယူပြီ...

ရော့ဟိုးခြီးကိုကိုင်းခြီး... သူနိုးခြီး
နှစ်ပါး... တစ်လောသုဉ်...

ထိုနေ့က... ဥပဋ္ဌိ-ဗိုလ်က တွေ့ခဲ့ရတာအလောင်း
ကိုယ်... ဆွဲယူလိုက်ကြ၏... ..

လူသေအလောင်း ပါးစပ်ကဲသွား...
ရေငြိမ်းစဉ်းကစားနွှက်သီး ထိုးသွင်း
ကာ...ဆေးရည်များ လောင်းချ
လိုက်၏...

အလောင်း၏... နှာခေါင်း
ပေါက်...နှာပေါက်များမှ...
အသွေးအရောင်များ ထွက်
လာလေသည်...

တစ်အောက်ခြံအောက်...
အလောင်းကို ငြိမ်ချထားလိုက်၏...

၁၅၂

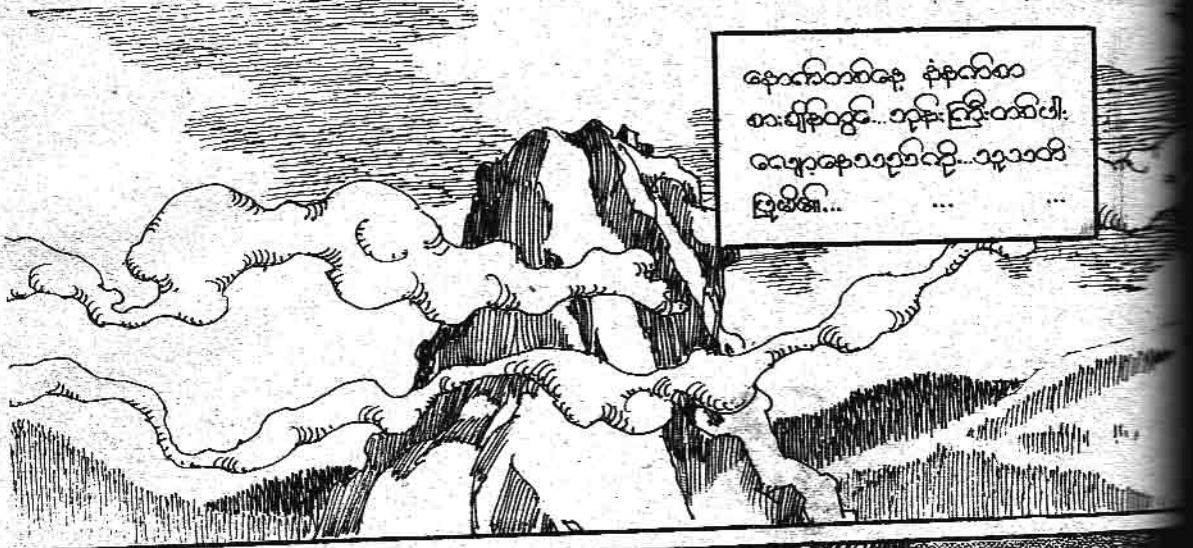
သုန်းကြီးများ ပြန်လွှက်
သွားလျှင် ခေါ်ကာ
ဖင်းထပ်ကောင်း အာဟာရ
နားသို့ ကပ်လာ၏...

အလုပ်အသွယ်
အောင်...ကားကွယ်
ထားသောငါ့...

မရဘူး...ဖင်းထပ်
အနံ့ရတယ်...

၁၅၃

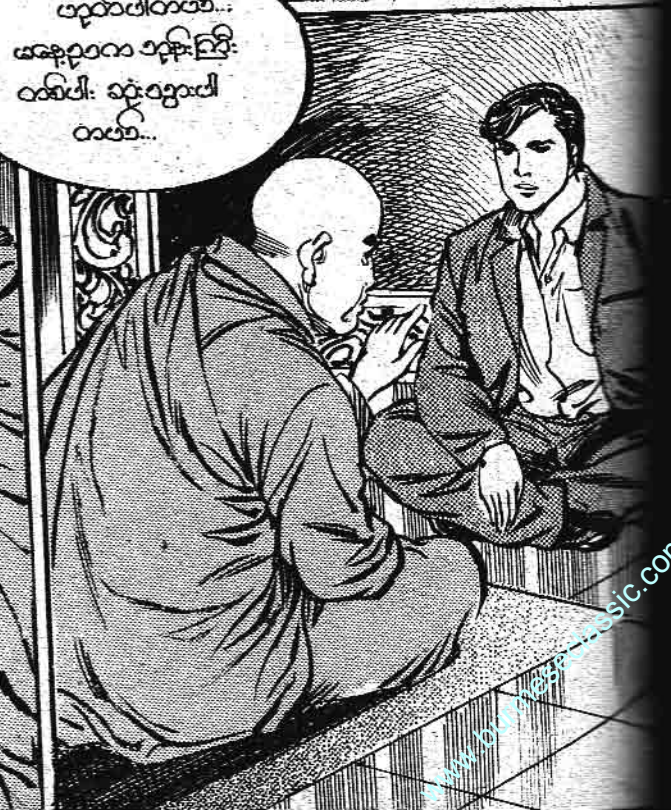
သုန်းကြီးများ ဝက်တက်သိုက်
နီးလာပြီ နှစ်သဖြင့်...သူ
အစားသို့...အာဟာရ အပြန်
ပြန်ပို့လေတော့သည်...

တစ်ခါ... ဘုန်းကြီးတစ်ပါး... ဘုန်းကြီး
တစ်ပါး... သူ့ လေ့လာနေသည့်...

ဘုန်းကြီးတစ်ပါး...
အနောက်ဘက် ဘုန်းကြီး
တစ်ပါး... သူ့လေ့လာ
နေသည့်...

သေဋ္ဌိငါးတရားနှင့် ဗဟိယဂါထာဖြင့်...
ဘုန်းကြီး လောကီက ဘုရား... ရှင်းပြ၏...

အိပ်နေတဲ့
အင်္ဂါ အသက်ရှူနေ
နေမယ်... တကယ်တော့
သေဋ္ဌိငါးတရားမျိုးပါ
ဗွဲ့...

သေဋ္ဌိငါးတရား
တော့... အိပ်နေတဲ့...
ဗြဟ္မာငါးတရားမျိုးတော့
မဟုတ်ဘူး...

တွေ့ကြီးက...
အိပ်နေတဲ့ အင်္ဂါမှာ
ကွဲနေတယ်...

သောစဉ်းသွားတဲ့
အဝါမှာ ပိဋကဋ္ဌိဟာ
ကွဲပြားနဲ့ ဗြဟ္မသွား
ပါလေဟိ...

သကာနေပါဦး
ကွဲနဲ့ကော် ဇီရောကတာ...
သံဃ်လူဗြဟ္မသွားကော်မယ်...
ဘယ်ကော်ကွဲနဲ့ရ
မှာလဲ...

သောကောကတာ
သံဃ်ကို- ဗြဟ္မသွား
ရမယ်လို့ အာဇာနည်
ကယ်...

ဘာကြောင့်လဲ
ဆိုတာ... ဘယ်... ဒီမှာ...
ထက်နေရင်... ကန်ဒါလီက
တွေ့ရင်... အောက်ဖျက်ပေါ်
အပ်တဲ...
www.burmeseclassic.com

ငါ့လျှို့ဝှက်ဆိုးထဲ
ထိတာ... အရာတော်
သိရအေးသိသွားအေး...

ငါ့မိခင်ကတောင်
လို့... ရောက်ပြီး... ဘာမှ
မသိသွားဘူးဆိုရင်... ရောက်
ရင်... အခုဘူး...

သန့်ပေါင်ယံ အချိန်
လေတက်ဝင်... သူ့အသံ
ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ဖူး...
(၁၅၈)

သုရှားသို့ထဲဝင်... တိဗက်သို့... ဖျား
တရားသို့... နေသို့... ကို တွေ့ရ၏...

အချိန်တစ်ခုက
ကပ်ပါး... မရှိပါဘူး...
ဒီည ထူးဆန်းလှ၏...

ထိုနေ့က... မြေအောက်သို့
ထဲသို့... ထိုး... လာခဲ့၏...

အစိုးတစ်ယောက်... မီးရောင်ခြင်း
အဖြစ်... ချောင်း... ခြောက်လွှဲနေ...
မိုးထိုးနေသော ဘုန်းကြီးတစ်ပါး
ကို... တွေ့ရ၏...

ဒီဘုန်းကြီးကို
ငါတစ်နေရာမှာမြင်ဖူး
ပါတယ်...

ဟား... မိုးထိုးရင်... မိုးရေက... မိုးရေက...
မြေက... မိုးရေက... မိုးရေက...

ထိုနေ့က...
မြေက... မိုးရေက... မိုးရေက...
မြေက... မိုးရေက... မိုးရေက...

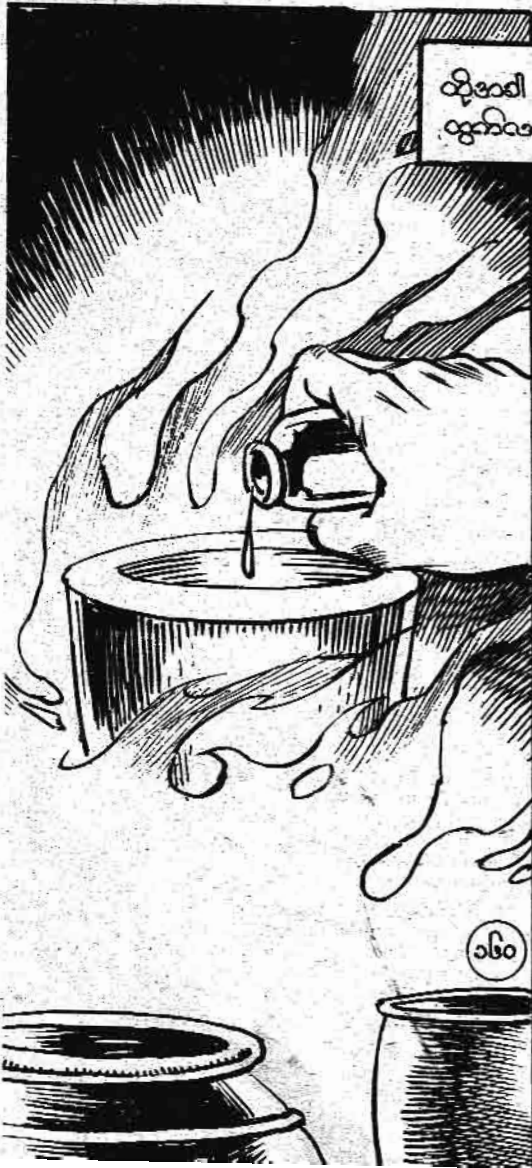

မိတ်မရသလို အပေါက်ကို
လှမ်း ငြိပ်နေသလို သူ့နှစ်က
မိုး ခြေကပ်မိုး ငှက်ရပ်နေသလို
နှစ်... ..

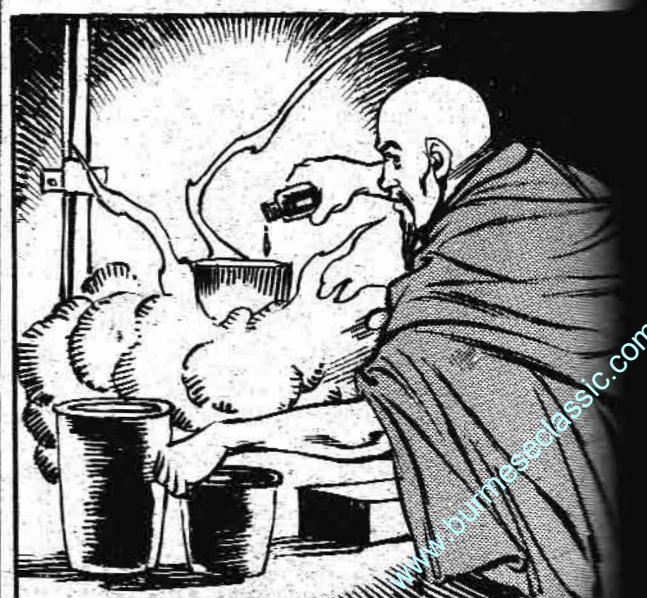

ကျောက်အိုးထဲမှာ ဖန်ဆင်းထဲမှ...
ဆေးရည်နှစ်စက်ကို ထည့်လိုက်၏...

ထိုအခါ မီးခိုးပုံးငြိုးများ
ထွက်လာသည်...

ထိုနောက် နောက်ထပ် ဖန်ဆင်းထဲမှ ဆေးရည်
များကို ထည့်လိုက်ကြသည်...

ကျောက်စဉ်တံဆွ အပြာရောင်
အစိုးအငွေ့များ ထွက်လာပြီး
ခက်ခက်ခက် အမှိုက်ရောင်သို့
ပြောင်းလဲလာသည်... ..

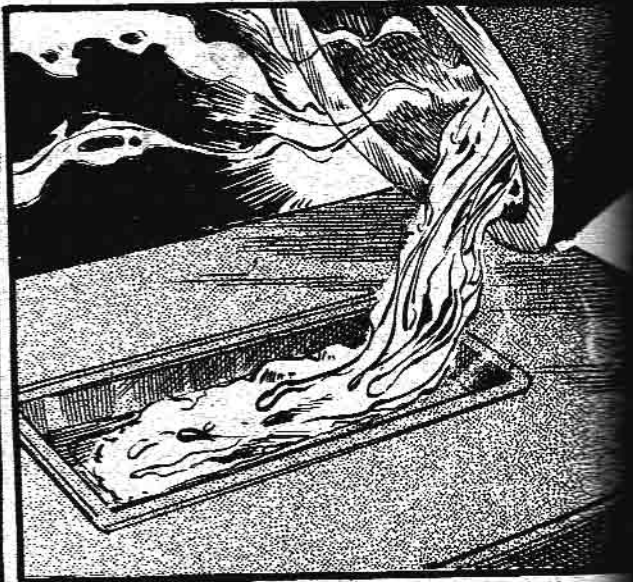
အရောင်များပြောင်း
လာပြီးသွင်းနောက်ဆုံး
ရောင်များ ဝက်သိုးရောင်
ထိုးထိပ်လျက် မြို့နေလေ
ကော့သည်... ..

ဖောက်ပြန်...
ရွှေမြစ်နည်းကို ငါ
ချဉ်း...

ကျောက်စဉ်းကို ဥဒ္ဓါတိဖြင့် မေ့ချဉ်း
နံ့သာရှိ ကျောက်ခွက်ထဲသို့...
လောင်းချလိုက်သည်... ..

ထိုနောက် အမှတ်များ အေးသည် အထိ...
ဆက်ကြည့်၍ နေသည်... ..

(၁၆)

ဖောက်ပြန်သောထက်ကျော်စ
လည်း... ငြိမ်းသည်အထိ...
ဆက်ကြည့်၍ လိုက်သည်...

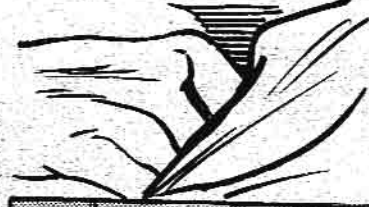
အေးသွားသလိုပဲအေး...
လက်နက်နှိပ်ပြီးဆယ်
လွှဲနေရာ... ရွှေဝင်းတစ်ဝင်း
ပါလာတယ်... ..

ထိုရွှေဝင်းကို အိတ်ကပ်တို
တည်လွှဲနေသလို... ..

သနားခြင်းအစစ်အပူတစ်
ခု... သိလွှဲနေသလို...
မင်းထင်လျက်ကအစစ်
ထဲမှာ ထဲလွှဲနေသလို...

၁၆၇

ဟင်...

တုန်းကြီးမှာ အထိတ်တလဖ် ဖြစ်သွားပြီးမှ...
သုဇ္ဈာန်မှာကို ဖြစ်ဖြစ်လိုက်၏...

ဒီလူ့နှုတ်အစိုး
ထဲကို ဘာကြောင့်
လောကလာလဲ...

ဘိဇ္ဇာကလေး
ဘာကြောင့်ထိရ
တာလဲ...

လွန်ခဲ့တာ
တုန်းကကလေးဖြစ်လို့
ထိခိုက်ခွင့်ရှိတာပေါ့...

ဘိဇ္ဇာ...
မိုးကြောင့်မိုးကလေး... မောင်
မောင်က လွန်ကောက်လေး
တပေါ့... သွားကြောင့်မို့
ရတာလား...

မိသိရား...
အသံနဲ့ အသံနဲ့ ပြောပြပါ...
မိသိရား သာမန်သဘောပဲ...

ဟာ... မိသိရား...
ပြီးတစ်ခဏအတွင်း...
လား...

မိသိရားဟာ မိသိရားဟာ...
ဆုံးမိသိရား ပြီးတစ်ခဏအတွင်း...
ဖြစ်နေပါ...

ဟုတ်ပါတယ်...
ဒီမှာကတော့ ကောင်းကောင်း...
မိသိရားဟာ... အသံနဲ့...
သဘော... အေးအေး... အေးအေး...
ပြောပြပါ...

၁၆၅

မိသိရားဟာ သာမန်သဘောပဲ...
သိသိရားဟာ သာမန်သဘောပဲ...
ဟုတ်ပါတယ်...

အသိဉ်းကို ဖြစ်ရောက်တော့...
ဥဉ်း နှစ်နာရီကျော်ခန့်ရှိနေပြီ...

ကျွန်ုပ်တို့တို့က...
ဖိတ်ခေါ် လိုက်ရတာကို...
ချမ်းသာစွာကြိုက်ပါတယ်...

နောက်... ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း...
တက်နေတဲ့ အမျိုးမျိုး...
ကျွန်ုပ်တို့ ဗြိတိန် နယ်စပ်...
အင်္ဂလိပ်လေ့လာရေးအဖွဲ့...
ကို... ရောက်ခဲ့ရတာပါ...

ဗဟိုဌာန...
အသိဉ်း ပံ့ပိုးမှု...
ဆင်းရဲနွမ်းပါး...
တာပါ...

စီးပွားတွေ
ပျက်ပြီးတဲ့နောက်
ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့အတွေ့အကြုံ
ဆုံးပါးသွားတဲ့ ဣန္ဒာရီ...

နောက်... ရှေးဟောင်း
နည်းလမ်းကို လိုက်ရှာ
ရင်း... ပြီးမီကောင်းနဲ့
တွေ့ခဲ့တဲ့ ဣန္ဒာရီ...

၁၆၇

ပြီးမီကောင်းက...
ဒီနေရာကတော့ပေါ်မှာ
ရွှေဖြစ်တဲ့နည်းတွေ
ရှိတယ်လို့ ပြော
တယ်...

ဒီတဲရောက်အောင်...
ဟယ်လို ဝင်းခဲတာလဲ
ပြောပါဦး...

တိဗက်ဘုန်းကြီး
အာဠာမြောင်းကြီး ဘုရား
ယုံကြည်မှုအောင်သွယ်
ပြောတယ်...

ကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်ထပ်
ဘုန်းကြီး အာဠာမြောင်းကြီး
ဒီတောက်ပေါ်ရောက်အောင်
ပေါ်လာခဲ့တယ်...

၁၆၈

ရောက်တော့
ကျွန်တော်ပေါ်ယုံကြည်
လာဦး...လျှို့ဝှက်အောင်
တွေ့တဲ့ ဝင်းခွဲရာ
တယ်...

ရွှေမြို့နယ်နယ်နိမိတ်ကို
ပုံစံမဲ့ လေ့လာထားပြီး
ဒီမှာ လက်တွေ့စမ်းသပ်
ကြည့်တာပဲ...

ဒီဆေးရုံမှာတွေ
လုပ်သွားတာ...
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ...

ဗုဒ္ဓဆိုက်ကတော့
ဆေးရုံမှာဖော်စပ်နည်း
တွေ...ပါလား...

အခုဆိုတော့
ဆေးရုံမှာလုပ်ရင်
တာပဲ... ရွှေ အမျိုးသမီး
ရဲ့ဦးနှောက်ပဲ...

ဒီကနေထွက်ဖို့
ရယ်... လာတာရောက်
အောင် နှုတ်ဖို့ရယ်
ကိစ္စကလွယ်ပါ
မဟာ...

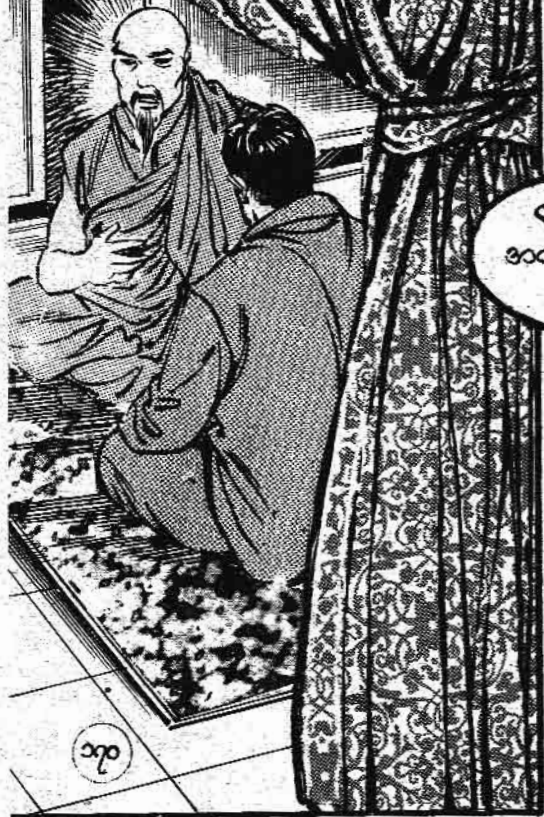
၁၆၉

လမ်းတွေ...ကျွန်
အကုန်ပေးပါလား...
ကျွန်တို့ကလေး မိမိအားပါ
ဗိုလ်ခံမယ်အတိုင်း
လား...

ဦးမောင်ကလေးကို
တွေ့အောင်ရှာရ
ဦးမယ်...

ဦးမောင်ကလေးက
တိမ်တိမ်နိုးနိုးတွေရဲ့
အကူပြုစမ်းတဲမှာ
ရောက်နေတယ်...

ဟင်... ဒီမှာ
အကူပြုစမ်းတဲမှာ
ဟုတ်လား...

ဟုတ်တယ်
အာဇာနည်ရဲ့အမည်တွေကို
ချုပ် ဆွေက တားတား
အာဇာနည် စာနား ရှိ
တယ်...

သမ္ဘာက ဘယ်လို
ဖြစ်ပြီး... အာဇာနည် သား
ဘဝကို ရောက်သွားရ
တာလဲ...

ရေကသံ ဟိတက
ဆေးကုန်ပြီး ကူးစွဲ
လုပ်နေတုန်း အေးအိသွား
တာပဲဖြစ်တယ်...

အာဇာနည် သေဆုံးကာ
ဘယ်နေရာမှာလဲ...

ဒီကုသိုလ်ရဲ့
အနောက်ဘက်မှာ
ရှိတယ်...

၁၇၁

အဲဒီအကျဉ်း
ကောင်းရင်... တစ်ညမှာ
ဘုန်းကြီးနတ်ပါးကောင်
ပေးရမှာပဲ...

ဒီနေ့ညမှာ
ကျုပ်တို့အကြောင်းဘုန်းကြီး
ကပ်ပါးကောင်ရမယ်...

အာရုံစူးစိုက်
ကောင်းရင် ဒီနေ့ည
ကျုပ်တို့ ထွက်ခွင့်
မယ်...

အဲဒါ... ကျွန်တော်
အာရုံစူးစိုက်ရမယ်...
မယ်...

၁၇၂

အာရုံစူးစိုက်ပေးပေးပါ... ကောင်း
ပေါ်လာတာကြောင့်... ဘုရားရှင်
ရန်... ဒီအခါက... ထွက်ခွင့်
ရမယ်...

ဤသို့ဖြင့်... ဆောက်တစ်နေ့ ဥပမာက
ပြီးသိရောက်... ဆောက်လာသေးသည်...

ကဲ...
သွားကြမိ...

ဘယ်လို
သွားမှာလဲ...

အကျိုးတော်ကို
သွားကြမယ်... အဲဒီမှာ
လျှပ်ကာဝန်လျှာမယ်...

နှစ်ယောက်ဟာ... ဆောက်ရပ်သို့ဖြင့်
သွားကြသေးသည်... ..

၁၇

အင်ကျဉ်းတောင်မှာ
ပေသုံးသိပ်စုံ
အနက်ဝှမ်းရှိသတည်း...

ဒီနားမှာ
ပိုင်ကပ်ပြီးနေမို့...

ဒေါက်တာမင်းထင်တော့ကိစ္စကို ဟားခါးပြီး
ဦးဝစ်လျှောက် အာရောဂါ သုံးခြံသံသယ
ထွက်သွား၏...

ကိုယ်တော်က
ဘယ်သွားနေ
တာလဲ...

ဆရာတော်မော်လည်း
သွားတွေနေတာပါ...
ကိုယ်တော်ကလည်းလား
တွေ့ဖို့ ဆရာတော်က
မြှောက်တယ်...

အထောင့်တိုင်းကြီးက အဟုတ်
မှက်ပြီး အရောင်တစ်သံထွက်သွား
လေပေပြီ... ဦးဝစ်လျောင်းက...
ဂွက်ထဲ... အထောင့်ကြီးကို သွားမယူ
လိုက်ပါ...

ကြီးမ ဆုံးသောအခါ...
ဦးဝစ်လျောင်းကပါ... ကြီးကို
လာရောက်ကိုင်ထား၏...

ကြီးကို ခိုင်ခိုင်
ထိုင်ထားနော်... အောက်ကို
ကြီးချပေးလိုက်မယ်...

အောက်က
ကြီးဆွဲပြီးတက်လာ
နေပြီ...

ငြိမ်းငြိမ်းနဲ့ ငြိမ်းငြိမ်း...
ငြိမ်းငြိမ်းနဲ့ ငြိမ်းငြိမ်း...

ငြိမ်းငြိမ်းနဲ့
ငြိမ်းငြိမ်းနဲ့
ငြိမ်းငြိမ်းနဲ့...

က... ငါ့အဖေရဲ့
အဖေအဖေက
ဘယ်လိုလဲ...

၁၆

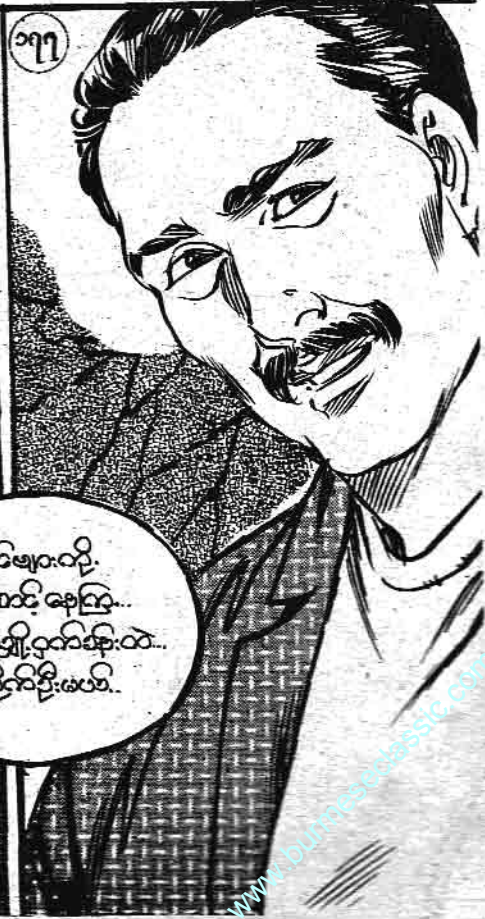
အေးကောင်းကို
ထိုင်ကြည့်နေတုန်း... ကျုပ်
အဖေအဖေက အေးကောင်း
က... အေးကောင်းက...

ဆေးကျွမ်းရှိတဲ့
နေရာကို သွားပြီး
ဆေးကျွမ်းပစ္စည်း ဖြန့်
ထွက်ကြတာပေါ့။

မြေအောက်စိန် သိပ်ဆင်း
သေး... လျှောက်လှမ်းရတာ
အခက်... ဆင်းစုံကြတာပဲ...

ဆေးကျွမ်းမှာ ပြီးဝမ်းလျှောက်... ခြေ
မြှင့်လှည့်သေး... အစိန်နဲ့ပုံကပ်လျက်
မှာပင် ရှိသည်... ...

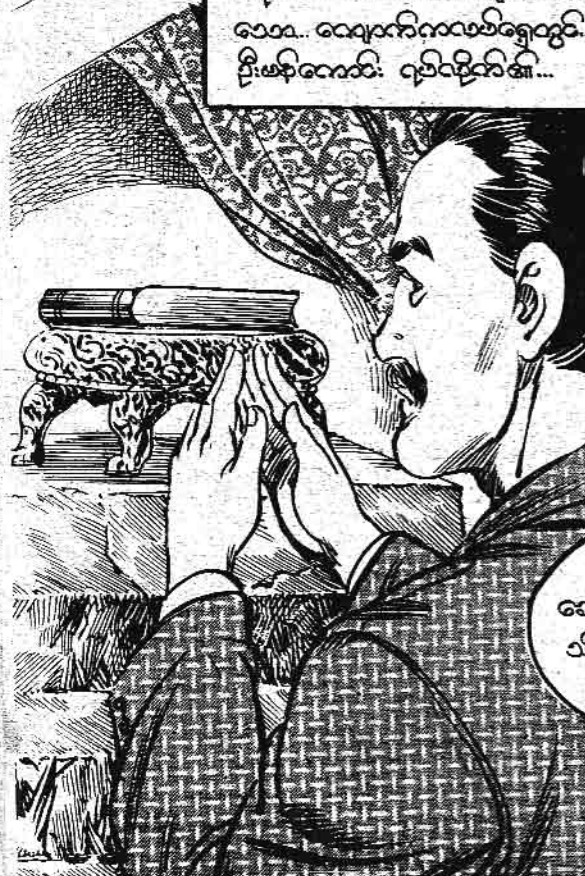
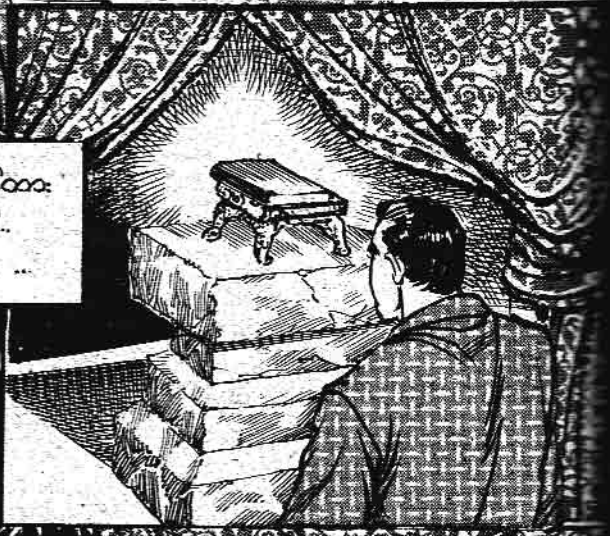

စစ်များကို
ဒီအောင်ဆောင် နေကြ...
ကျယ်လွှာ၊ ငှက်စိန်ထဲ...
ထိုင်ဦးစီးပေး...

အစိုးထံတွင် ကျွမ်းစာအုပ်များနှင့်... ခြွေးခြား
ရွှေခြားများနှင့် ဗြူရောင်သားပေး... ပေစာထုပ်
များကို တွေ့ရ၏...

စရောင်းပဲဗီတာဆေးကျမ်း တင်ထား
ပေး... လေ့ကျက်ကာလစာရင်းတွင်...
ဦးအုန်ကောင်း ဂုဏ်ထူးရ၏... ...

ဆေးကျမ်းအားလက်အုပ်
ရှိကာ... ယဉ်ကျေးမှုနှင့်
ပေးပို့ရန်... ...

ကွန်ပျူတာ
ဆေးကျမ်း၏အမည်နှင့်
သိကြားမင်းအား တိုင်ကြား
ယဉ်ကျေးမှု... ...

ဒွါးကုန်းကိုပူဇော်...
အသုံးပြုပြီးနောက် နေရာ
နေရာမှာ ပြန်ပြန်လေး
ပါမည်...

ကျွန်းကို သားရေအိမ်ထဲမှာ ထည့်သွင်းကာ...
ရေအပြင်မှာ ထွက်လာခဲ့မည်...

သုန်းကြီးတွေ
အကုန်ပေးထားတာကို
သွားနေကြပြီ...

ဆိုရောကလို့...
ဆီးဖျား နေရာထဲမှာ
သိတာနဲ့ လိုက်ကြ
တော့မည်...

သေးကွမ်း
ရသဖြင့် အကြမ်း
သွားပြီ...

ဘုရားထက်မြက်...ထိုင်း...ဘုန်းကြီး...
တစ်ပါးမှ အတွေ့ရပေ...

ဟေ...ရုပ်ပွားတော်
အာရုံတော်တက်မှာ...
လျှို့ဝှက်အပေါက်
ရှိတယ်...

ဒီနေ့ရက်ခုံကြီးကို...
ကို... ဗုဒ္ဓတော်ကိုတွေ့...
ကြမယ်...

နေရာရက်ခုံကြီးကို တွေ့တွေ့လိုက်ကြရ...
အောက်တက်ပုံ... ဆင်းသော... နေရာကို
လျှောက်ထပ်များကို တွေ့ရလေတော့ပြီ...

ကျောက်လွှဲကား
ထပ်တွေ့မှာ... ဘေး
လက်ကိုင် ဖန်ခွေး
နော်...

သတိထားပြီး
ဆင်းကြပါ... ကျောက်တံ
လှေကားရင်ဘေး
လိမ့်မယ်...

၁၈၁

မြက်လှေကားအောက် အောက်ဖက်
သတိထား၍ ဆင်းကြရာ... ဇောချွေး
ဖျားဖက်ပြန်လျက် ရှိလေသည်...

ဟောကန်ပြေရောက်ဖို့... အသက်
အောင်ရှုပြီး အဆင်ပြေလို့
ရသတည်း... ...

ရှေ့မှာ... ရေပီး
သန်တဲ့ချောင်းရှိတယ်...
ကျွန်ုပ် ငါးဖောင်တစ်ခု
လှည့်ထားတယ်...

ချောင်း အဝိုင်း
လှိုက်သွားရင်... မရုဏ်တောင်
အမြင့်တက်လို့ရောက်
သွားမယ် တင်တယ်...

ရောက်မရောက်
မသေချာဘဲ လှိုက်
သွားရင် ဖြစ်ပါ
မလား...

စွန့်စားရမှသာပေး...
အပေါ်ဖြစ်သက်ရင့်...
ဘုန်းကြီးတွေက ဖြစ်

ဟာ.... အပေါ်မှာ
ဆီးလှက်တွေနဲ့...
ဘုန်းကြီးတွေ လိုက်
လာကြပြီ..

ဖြစ်ဖြစ်လာကြဖို့
ခွဲပေးထွက်ဖို့
နေပြီ...

ရောင်းဝယ်ဖို့ ရောင်းသောအခါ...
ငါးဖောင်တစ်ခုကို တွေ့ရ၏...

ဖောင်ပေါ်တက်ပြီး
ဝမ်းလျှော့ဖောက်/အက်
နေကြတော့...

ဖောင်ကြီးကို ဖြတ်ပြီး
ဒီးဝမ်းလျှော့ ရောင်း
လာတာပဲမို့... ဖောင်က
မဝင်ရောထွက်သွား၏...

မြားသံများက သူ့ကို အပေါ်မြှူ... ဖြတ်သွား
လေတော့ပဲ...

မဟာနာမော်
မြားသံသွား
မဟာ...

ချောင်းကလေးက နေပီးခဏခဏ
ပြောလို့... ကိစ္စကလေးကို...
လေးမျှ ကျန်ခဲ့လေတော့မည်...

တော်လေးတယ်...
အခုလို... ပြန်ကံလာနိုင်
တော့မည်...

ဧည့်သည်...
အလင်းရောင်တွေ...
တယ်...

၁၈၅

ရုဇော်ကလေးဖြစ်မယ်
ဟင်တယ်...

ဖောင်ကို ဖောက်ပြီး
ဝပ်နေကြရဦး... ဂူပေါက်ဝက
ထွက်လာမှာမယ်...

ကျောက်ဆောင် ကျောက်စွန်းများနှင့် ဆင်္ကြက်မိ
အောင်... ဝပ်နေရဦး၏...

ထို့နောက် ဝေါန အသံနှင့်အတူ...
ဘုတ်မှာ ဂရုမှ လွင့်ထွက်ပြီး...
လေထဲသို့ ပါသွားလေကော့မည်...

၁၈၆

သို့အား ဦးဖန်ကောင်း လာမည်မို့လို့ကိစ္စ
လန်ပြီး သတိရဟုအမည်...

အောင်ထက်ကေကို
သတိရဟုအမည်
လား....

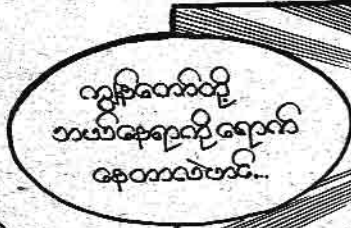
ကွန်တက်တို့
ဘယ်လိုဖြစ်ကြ
တာလဲ...

ရေကန်စွန်ပေါ်ကက
အထွက်... အောင်ထက်ကေကို
အောင်နုခေါင်းနဲ့ဆောင်မိပြီး
သတိရဟုအမည်...

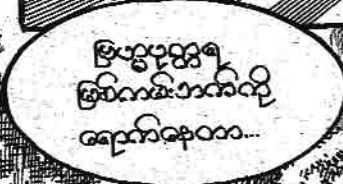
ဦးဝမ်ကောင်း
ကရော...ဘယ်မှာ
လဲ...

သူ... ဗိုလ်တစ်ယောက်ကို
ခေါ်လာဖို့အတွက်...
မကြာခင် ဖြစ်လာမှာ
ပါ...

ကျွန်တော်တို့
ဘယ်နေရာကို ရောက်
နေတာလဲဟင်...

ဗြိတိသျှတို့
မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို
ရောက်နေတာ...

၁၈၈

တစ်ခုလုံးနဲ့... နဲ့
တော့... တစ်ဖက်ဘက်... ငါ့...
တော့... လျှောက်လာကြလိမ့်...
မဟုတ်... တစ်တစ်...

မကြာမီ ဦးဝမ်လျောင်း ခြံနံရောင်
လာသည်... လူတစ်ယောက်နှင့်လည်း
တစ်ဦးလည်း ဟိုလာသည်...

ထိုလည်းခြံ သူတို့ လာတာမြို့တို့ သွားကြ၏...

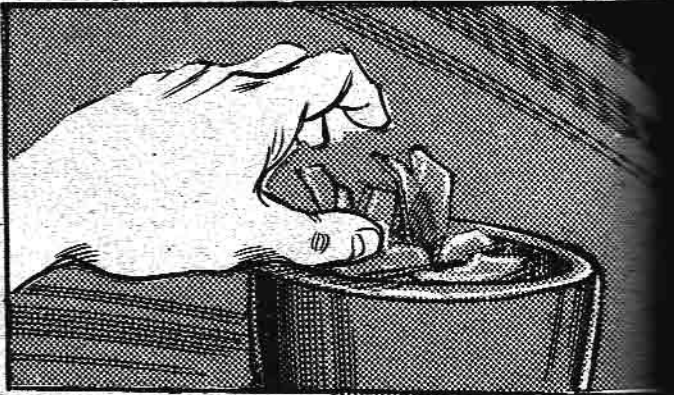

လာတာမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဦးဝမ်လျောင်းက
သနားကြီးမှ လူအဖွင့်သို့ ခြံနံရောင်လှူဒါန်းသည်...

ဦးဝမ်ရေချောင်းက... ဟိလာသေအာရွှေကို
ရောင်းချပြီး... အိမ်ကြီးတစ်လုံးကို...
ငှားရမ်းလို့ကတည်း... ..

ရော... ခြံနံအပြည့်
ငြိန်ဖို့... ခရီးစရိတ်... မငြိန်ဘဲ
ကျပ်ချစ်တာ... ဗဟုအစ္စမိကို
လုပ်ပါ... ကြည့်သွားကြ
အီး...

အဖို့ပေါ်တွင်... ကျောက်စိမ့်တစ်ပုလွဲ... ရွှေ... ချားထည့်ပြီး
မီးငြင်းငြင်းနှင့်... ကျီးလေကောသတည်း... ..

ကြေး အချဉ်ဖော်လာလျှင်...
ပုလင်းထဲမှ အချဉ်အနည်းငယ်
လောင်းထည့်ရဦး၏...

ဟင်...
အသွေတွေလည်း
ထွက်လာမှာ...

သို့နှင့် ကြေးပုရပိုက်ကိုပခုချီ
ကြည့်ရဦး၏...

ထိုအခိုက် တိမက်သန့်ကြီးများ၏ အသံက
ထက်နေရာမှ ပေါ်လာသည်...

ဟာ...
ပုရပိုက်ပေါ်မှာ
စာတွေ မရှိတော့
ပါလား...

သင်ဗိုချင်တာတွေကို...
ရအောင်လုပ်မိန်းဟဲ့...
လူပုဂ္ဂိုလ်...

လောဘအရာတို့ကနေသော... ဦးထိလျောင်း
အနားတွင် မနေချကော့သဖြင့်... သူတို့
အဝေးသို့... ဆုတ်နေကြလေသည်...

ဦးထိလျောင်းလည်း... ဒေါသထွက်လာ
ပြီး... ဆေးရည်များ... အားလုံးကိုလောက်...
ထည့်လိုက်ကော့၏...

ဒီလောက်ရှိ
လျှောက်... ကြိုင်... ကွေ့...

ဟဟဟ...

ဟဟဟ...

ဦးဖုန်ကောင်းတို့ နှစ်ယောက်က
မြေဖျာဝတ်နေလျှက်ကြာသည်...

အာရုံအာနေ ပြန်၍... ငြိမ်သက်သွားသောအခါ...
အခန်းတွင်းသို့ ထိ၍ ကြည့်ပါကြသည်... ..

တစ်ကိုယ်လုံး ခြေရည်ဖုရား
လေးထပ်ပြီး လေးသုံးနေသော...
ဦးတစ်ယောက်ကို တွေ့ကြရ၏...

၁၅၃

ဟင်...
ခြေဖုရားထိုးလေသည်...
မရှိတော့ဘူး...
ဦးဖုန်ကောင်း...

ရွှေဟိန်း စေတီရင် ငြိမ်ပေါ်၍... ဝန်ဆောင်... တာပို့
ဒေါက်တာ မင်းတင်ကော် ချောက်သွားသည်...

မောင်တင်ကော်
ပါလား... ဘယ်လို...
ဖြစ်ချောက်လားတာ
လဲ...

ကျွန်တော်တို့
မနေ့ကမှ ဖြစ်ချောက်
ပါလား...

၁၉၄

ဟိုတလေးက
ဦးမိုးကောင်ကောင်
ချောက်လားလား
လား...

ဟုတ်တယ်
တိမာန်သွန်းကြီး
တစ်ပါးလည်း ပါလား
လား...

ထိုကားများကို
ကြားရသဖြင့်...
ဒေါက်တာ
မင်းထင်ကော်...
အလွန်ပင်အံ့ဩ
သွားလေသည်...

ဦးမန်ကောင်းနဲ့
ဗိုလ်ထောင် ဘုန်းကြီးက...
စာရက သံသယထားထားလျက်...
ကို...ထုတ်ပြတယ်လေ...

ဒီကော...
ဆရာတို့ကြီး ဦးထင်ကော်
လုပ်... အံ့...လေးဦး...
မုဒ္ဒတာဘာကြောင်းသွား
တယ်...

ယောင်ကဲယို... အူ ခြေရင်း၍.. မပြတ်
တော့ပာဖြင့်... ဇော်ကောအင်းထပ်ကော့
ငြိမ်၍ နားထောင်နေတို...

ဟော... ဟိုဒုတိယ...
ဦးမန်ကောင်းလော
နေပြီ...

သရုပ်ဆွဲကြီး
ဦးထင်ကော့မလော
သေးသွားလား...

ဘယ်လောက်ပဲပါမလဲ
သို့ရာ သက်ဆုံးဝတ်ပြီ
တရားထိုင်နေတယ်
အား...

ဟင်...
ဘယ်တုန်းက...
သို့ရာကြီးထပ်သွား
အောင်...

တဖန်လာပြီ ဖြစ်နေသော ဦးမန်ကောင်းကို
ဇော်ကောအင်းထပ်ကော့ ရှင်းပြရအံ့...

လောကမှာ
ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝကမ္ဘာပေါ်တွင်
ခက်ခဲကြုံရတာတွေ
အများကြီး ရှိပါတယ်...

ထိုကြောင့် သူတို့ နှစ်ယောက်
ဆေးကုသကြရုံ... မိတ်ဆွေများအား
ထုတ်ပြန် ဖော်ပြနေပါရမည်...

BURMESE
CLASSIC

ထိုနောက်...
တစ်ဆင့်တည်း...
သူတို့ နှစ်ယောက်
လက်ကြပ်သွင်း...

ကျွန်ုပ်တို့၏
တစ်ဆင့်တည်း နှစ်ယောက်
ပြီးတော့...

ဒေသ:ကျွမ်းကျင်...
သတ္တိရှိသူ... သဘာဝ
လောကီသို့ကောင်း ခြံ
ဗိုလ်:ရဲအောင်ပါ...

ဗိုလ်ကောင်းရင်...
ကျွန်ုပ်အဖြစ်တွေ့ရသူ
အောင်... သုံးနှစ်လောက်
တကယ်ဆိုရမယ်လား
လည်း...

သုံးနှစ်လောက်
ကြာမှာလား...

ဗိုလ်ကောင်း
အောင်လက်ကိုင်... ကံ
ကျည် နှစ်လောက်ခါ
ပါတယ်...

တစ်နေ့တွင် ဇော်ကတန်းဆင်းလက်လျှော်၏...
နေအိမ်သို့ တိဗက်ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရောက်
လာ၏...

ဟိ...
တိဗက်ဘုန်းကြီး
လက်ကမဟုတ်
လား...

BURMESE
CLASSIC

ကွန်စ်...လက်က
မဟုတ်ပါဘူး...လက်က
ဌာနကလွှဲကလေးလူပါ...

သိဖူး
ကွန်စ်ကလေးတစ်ခုကို
သယ်လိုက်ပါလဲ...

ကွန်စ်တို့က
လိပ်ကလေးပါ
ဘူး...

ထိုဘုန်းကြီးက အထွတ်တစ်ခုကို
လှမ်းပေးလိုက်သည်...

အာထုတ်ကို ခြေကြည့်သောအခါ... ရွှေအောင်ကြီး
သွန်းလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ဖြစ်နေ
လေသည်...

ဟင်...
ရိုးသားဗုဒ္ဓအတွက်...
ဆရာတော်ကပေးလိုက်
တာပါ...

ထိုနောက် ခြေထွက်သွား
သော... တိဇာတ်သွန်းကြီးကို
ဝေးကြည့်ပြီး ဒေါက်တာ
မင်းတင်လျော် ကုန်စုံလေ
တော့သည်...

၂၀၀

ဗုဒ္ဓ